

provincie **HOLLAND**
ZUID

HVC

Postbus 9199
1800 GD ALKMAAR

Gedeputeerde Staten

Directie Omgevingsdiensten
Afdeling Vergunningen
Contact

Postadres Provinciehuis
Postbus 90602
2509 LP Den Haag
T 070 - 441 66 11
www.zuid-holland.nl

Datum
20 APR 2010

Ons kenmerk
PZH-2010-162834676
Uw kenmerk

Bijlagen

BESLUIT van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

ALGEMEEN

Onderwerp aanvraag

Op 4 augustus 2009 hebben wij een aanvraag ontvangen van N.V. Huisvuilcentrale Noord-Holland voor de realisatie van een BioEnergieCentrale aan de Van Leeuwenhoekweg 33 te Dordrecht. De aanvraag betreft het verzoek om een revisievergunning op grond van de Wet milieubeheer (Wm). Op 11 december 2009, kenmerk PK08023/B04, hebben wij nog aanvullende informatie ontvangen op de onderwerpen geur en afvalwater.

De aanvraag heeft betrekking op de verbranding van biomassa met een wervelbedoven, een nominaal thermisch vermogen van 75 MW (maximale thermische capaciteit is 80 MW) en een maximale verwerkingscapaciteit van 215.000 ton/jaar.

Volgens het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) behorende bij de Wm, valt de inrichting onder meer onder de categorieën:

- 28.4.a, sub 1, het opslaan van vanbuiten de inrichting afkomstige ingezamelde of afgegeven huishoudelijke afvalstoffen met een capaciteit ten aanzien daarvan van 35 m³ of meer;
- 28.4.a, sub 6, het opslaan van andere dan de onder 1° tot en met 5° genoemde van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen met een capaciteit ten aanzien daarvan van 1*10³ m³ of meer;
- 28.4e, sub 1, het verbranden van vanbuiten de inrichting afkomstige huishoudelijke afvalstoffen;
- 28.4e, sub 2, het verbranden van vanbuiten de inrichting afkomstige bedrijfsafvalstoffen.

Wij zijn op grond van categorie 28.4 bevoegd gezag.

IPPC

De inrichting valt onder de volgende categorieën van bijlage I uit de IPPC-richtlijn.

Bezoekadres
Zuid-Hollandplein 1
2596 AW Den Haag

Tram 9 en bussen 18,
22, 65 stoppen dichtbij
het provinciehuis. Vanaf
station Den Haag CS is
het tien minuten lopen.
De parkeerruimte voor
auto's is beperkt.

Afdeling Vergunningen
is ISO-9001
gecertificeerd

MD

Categorie 1.1

Stookinstallaties met een hoeveelheid vrijkomende warmte van meer dan 50 MW. De ketel van de inrichting heeft een nominale thermische capaciteit van 75 MW.

Categorie 5.2

Installaties voor de verbranding van stedelijk afval in de zin van Richtlijn 89/369/EEG (stedelijk afval: huishoudelijk afval, afval van commerciële bedrijven, kantoren, ondernemingen en andere afvalstoffen die gezien hun aard of hun samenstelling met huishoudelijk afval kunnen worden gelijkgesteld) van de Raad van 8 juni 1989 ter voorkoming van door nieuwe installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging en Richtlijn 89/429/EEG van de Raad van 21 juni 1989 ter vermindering van door bestaande installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging met een capaciteit van meer dan 3 ton per uur.

Volgens bijlage 11 van de aanvraag ontvangt de inrichting dergelijke afvalstoffen en heeft de inrichting een maximale capaciteit van 24,5 ton per uur. Derhalve valt de inrichting onder deze categorie.

Categorie 5.3

Installaties voor de verwijdering van ongevaarlijke afvalstoffen in de zin van bijlage IIA van Richtlijn 2006/12/EG, rubrieken D8 (Biologische behandeling op een niet elders in deze bijlage aangegeven wijze waardoor verbindingen of mengsels ontstaan die worden verwijderd op een van de onder D1 tot en met D12 vermelde methodes), D9 (Fysisch-chemische behandeling op een niet elders in deze bijlage aangegeven wijze, waardoor verbindingen of mengsels ontstaan die worden verwijderd op een van de onder D1 tot en met D12 vermelde methodes (bijvoorbeeld verdampen, drogen, calcineren enzovoorts), met een capaciteit van meer dan 50 ton per dag).

Het bedrijf ontvangt afvalstoffen van buiten de inrichting. De maximale aanvoer bedraagt 215.000 ton/jaar. Een maximale aanvoer van 215.000 ton per jaar houdt in dat per dag maximaal 589 ton wordt aangevoerd indien men rekent met 365 dagen. Derhalve valt de inrichting onder deze categorie.

De inrichting valt zoals hierboven aangegeven onder drie categorieën van de IPPC-richtlijn.

Locatie bedrijf

Het bedrijf ligt aan de Van Leeuwenhoekweg 33 te Dordrecht, kadastraal bekend gemeente Dordrecht, sectie L, nummers 2744 en 2746. De afstand tot de dichtstbijzijnde woning is 600 m. De inrichting bevindt zich op gezoneerd industrieterrein Dordt-West.

Vergunningensituatie

Op de locatie waar de inrichting zich wil gaan vestigen is een vergunning van kracht. Deze vergunning, kenmerk DGWM/2004/17400, is op 27 oktober 2004 verleend aan de vorige eigenaar van het terrein Sita Ecoservices Nederland N.V. De aangevraagde vergunning vervangt de vorengenoemde vergunning.

Procedure

De procedure van Afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is van toepassing op de aanvraag.

Als adviseurs zijn bij de procedure betrokken:

- Burgemeester en Wethouders van Dordrecht;
- Burgemeester en Wethouders van Zwijndrecht;
- Rijkswaterstaat Zuid-Holland;
- Commandant van de regionale brandweer Zuid-Holland Zuid.

De aangevraagde activiteiten zijn tevens vergunningplichtig in het kader van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo). Aanvrager heeft bij ons op 4 augustus 2009 tezamen met de aanvraag om een Wm-vergunning een aanvraag om een Wvo-vergunning ingediend. Deze laatste aanvraag hebben wij verzonden aan Rijkswaterstaat Zuid-Holland. De startdatum voor beide procedures is 4 augustus 2009.

Beide aanvragen zijn gecoördineerd behandeld. Wij hebben de aanvragen en de (ontwerp-) beschikkingen gezamenlijk verzonden, ter inzage gelegd, gepubliceerd en bevorderd dat bij de beoordeling van de aanvragen inhoudelijke afstemming tussen de beschikkingen heeft plaatsgevonden. Deze inhoudelijke afstemming is niet van invloed geweest op de inhoud van deze Wm-vergunning.

Om te voldoen aan Hoofdstuk 13 van de Wm en Afdeling 3.4 van de Awb hebben de aanvraag met de bijbehorende stukken en het ontwerpbesluit ter inzage gelegen van 4 januari 2010 tot en met 15 februari 2010.

MILIEUEFFECTRAPPORTAGE

1.1 M.e.r.-plicht

De voorgenomen activiteit valt onder categorie 18.4 van de C-lijst van het Besluit milieueffectrapportage. Daarom is een Milieueffectrapport (MER) opgesteld.

Het MER is opgesteld voor de besluitvorming op de Wm-aanvraag en Wvo-aanvraag voor de oprichting van een BioEnergieCentrale voor de verbranding van Biomassa en de opwekking van elektriciteit en warmte. De installatie krijgt een nominale thermische capaciteit van 75 MW en maximale verbrandingscapaciteit van 215.000 ton/jaar. Het MER is bedoeld om de gevolgen van de activiteit voor het milieu inzichtelijk te maken en zo de milieubelangen een volwaardige plaats te geven bij de besluitvorming.

1.2 Het milieueffectrapport

Op 22 januari 2009 hebben wij van het bedrijf een startnotitie ontvangen. Deze startnotitie heeft vervolgens van 2 maart 2009 tot en met 30 maart 2009 ter inzage gelegen. Vervolgens is de startnotitie voorgelegd aan de Commissie MER voor het opstellen van een advies voor de richtlijnen.

Dit advies hebben wij op 28 april 2009 ontvangen. Op basis van dit ontvangen advies hebben wij op 8 juni 2009 de richtlijnen vastgesteld.

Op 4 augustus 2009 heeft de aanvrager het MER met de aanvragen bij ons ingediend. Op 3 september 2009 is het MER gecomplementeerd met een aanvullende notitie Natuurtoets Bio-energiecentrale HVC en vervolgens in behandeling genomen.

Bij de m.e.r.-procedure is Rijkswaterstaat Zuid-Holland medebevoegd gezag. Er heeft daarom coördinatie plaatsgevonden over de vaststelling van de richtlijnen, de beoordeling van het MER aan de wettelijke eisen en over de vraag of er voldoende uitwerking is gegeven aan de door ons vastgestelde richtlijnen. Na indiening van het MER hebben Rijkswaterstaat Zuid-Holland en wij het MER aanvaardbaar gevonden. De aanvaardbaarheid van het MER hebben wij in de brief van 29 september 2009, kenmerk PZH-2009-12984976, aangegeven.

In hoofdstuk 5, paragraaf 5.3 van het MER zijn de volgende alternatieven en varianten beschreven:

- nulalternatief;
- meest milieuvriendelijke alternatief (mma);
- voorkeursalternatief;
- alternatieve verwerkingslocaties;
- verschillende mogelijke varianten:
 - o variant rookgasreiniging;
 - o variant NO_x-reductie;
 - o varianten met betrekking tot koeling;
 - o variant geluidsreductie;
 - o varianten optimalisatie energierendement.

De Commissie voor de milieueffectrapportage heeft in december 2009, rapportnummer 2230-74, het toetsingsadvies uitgebracht over de juistheid en volledigheid van het MER. De commissie is van oordeel dat de essentiële informatie in het MER aanwezig is om bij de besluitvorming het milieubelang een volwaardige plaats te kunnen geven. Hieronder volgt de samenvatting van het oordeel over het MER van de commissie.

In het MER zijn verschillende technische varianten voor de uitvoering van de installatie uitgewerkt, zoals varianten voor rookgasreiniging, energieoptimalisatie en koelwater. Ook is gekeken naar de mogelijke gevolgen voor de nabijgelegen Natura 2000-gebieden Biesbosch en Donkse Laagten.

De commissie heeft naar aanleiding van het MER een aantal opmerkingen die niet gaan over het ontbreken van essentiële informatie, maar die wel van belang zijn voor de besluitvorming.

1. Uit het MER blijkt dat het voorkeursalternatief (VKI)2 niet voldoet aan de wettelijke eisen van het Besluit verbranding afvalstoffen (Bva). Overigens beschrijft het MER ook varianten die hier wel aan voldoen.

2. Het MER kiest in het mma voor de rookgasreinigingsvariant 'low NO_x'-vuurhaard zonder DeNO_x. De commissie acht de variant 'selectieve katalytische reductie' (SCR) een betere kandidaat voor het mma.
3. Het MER maakt duidelijk dat warmtelevering weliswaar in de toekomst voorzien is, maar geeft geen inzicht in de verwachte termijn. Het MER maakt duidelijk dat warmtelevering een groot positief effect heeft op het rendement: de bio-energiecentrale haalt mét levering van warmte een totaalrendement van 57,4%. Wanneer uitsluitend elektriciteit wordt geproduceerd is het totale rendement 36,3%.

Beantwoording van de opmerkingen van de Commissie MER

1. In de onderliggende vergunning is opgenomen dat de installatie moet voldoen aan de BBT-emissie-eisen. Dit betekent dat enerzijds de normen uit het Bva gelden en anderzijds de normen uit de BREF afvalverbranding zijn opgenomen. Dit is door middel van een voorschrift vastgelegd. Hiermee is het voorkeursalternatief vergund volgens de gestelde wettelijke eisen.
2. Doordat de emissie-eisen vergund zijn op basis van BBT is de uitvoering van een installatie met een SNCR noodzakelijk om de emissie-eis voor NO_x 70 mg/Nm³ als maandgemiddelde te kunnen halen. Deze installatie zal dan ook worden geïnstalleerd bij het bedrijf. Hiermee zal de daadwerkelijke uitvoering van de installatie voldoen aan de voorgestelde mma van de Commissie MER.
3. De ontwikkeling van het Warmtenet is afhankelijk van vele partijen. Hierdoor is niet duidelijk wanneer een dergelijk warmtenet gerealiseerd is en daardoor ook niet wanneer het hogere rendement behaald kan worden. HVC heeft aangegeven dat bij realisering van het warmtenet er 20 MWth geleverd zal worden aan het net. Hierdoor zal uiteindelijk de installatie een hoger rendement bereiken.

INHOUDSOPGAVE

MILIEUEFFECTRAPPORTAGE	3
CONSIDERANS	8
1. BELEIDSKADER	8
1.1 ALGEMEEN TOETSINGSKADER	8
1.2 PROVINCIAAL BELEIDSPLAN 'BELEIDSPLAN GROEN, WATER EN MILIEU 2006-2010'	8
3. BESTE BESCHIKBARE TECHNIEKEN	8
4. MILIEUASPECTEN	9
4.1 WATER	9
4.1.1 AFVALWATER	9
4.1.2 WATERGEBRUIK	10
4.2 AFVAL	10
4.2.1 LANDELIJK AFVALBEHEERPLAN	10
4.2.2 AFVALPREVENTIE	12
4.2.3 AFVALSCHEIDING	13
4.3 BODEM	13
4.3.1 NEDERLANDSE RICHTLIJN BODEMBESCHERMING	13
4.3.2 BODEMBELASTINGONDERZOEK	14
4.4 VEILIGHEID	15
4.4.1 ALGEMEEN	15
4.4.2 REGISTRATIEBESLUIT EXTERNE VEILIGHEID	15
4.4.3 NOODPLAN	16
4.4.4 OPSLAG GEVAARLIJKE STOFFEN	16
4.4.5 GEBRUIKSBESLUIT	17
4.5 LUCHT	17
4.5.1 BESLUIT VERBRANDEN AFVALSTOFFEN	17
4.5.2 CONTROLEREN VAN EMISSIES	20
4.5.3 METINGEN	22
4.5.4 NER	22
4.5.5 EMISSIE VAN NO _x	22
4.5.6 LUCHTKWALITEIT	23
4.6 ENERGIE	25
4.7 GELUID	26
4.7.1 ALGEMEEN	26
4.8 GEUR	28
4.9 TOESTELLEN ONDER DRUK	35

4.10 VERKEER	36
4.11 LIGGING INRICHTING	36
4.12 NATUURBESCHERMINGSWET	37
5 ADVIEZEN EN ZIENSWIJZEN	37
6 BESLUIT	41
VOORSCHRIFTEN	43
1 ALGEMEEN	43
2 AFVALSTOFFEN	44
3 AFVALWATER	46
4 BODEM	47
5 ENERGIE	48
6 GEVAARLIJKE STOFFEN & VEILIGHEID	48
7 BRANDVEILIGHEID	50
8 LUCHT	51
9 GELUID	52
10 GEUR	53
11 PROEFNEMINGEN	54
BIJLAGE: BEGRIPPEN	56

CONSIDERANS

1. BELEIDSKADER

1.1 ALGEMEEN TOETSINGSKADER

Het uitgangspunt van de Wm is de bescherming van het milieu. De aangevraagde vergunning kan alleen worden verleend, als nadelige gevolgen worden voorkomen of voldoende worden beperkt. Als bevoegd gezag van de Wm hebben wij een instrumentarium in handen (de Wm-vergunning), die de nadelige gevolgen van bedrijven van deze inrichting kunnen voorkomen of beperken door het opnemen van voorschriften. Voor zover de nadelige gevolgen niet kunnen worden voorkomen, schrijven wij de milieubeschermdende voorzieningen voor die de grootst mogelijke bescherming bieden. Dit doen wij niet als dit redelijkerwijs niet kan worden gevraagd. Als richtlijn voor welke voorzieningen redelijkerwijs de grootst mogelijke bescherming bieden, hanteren wij de Beste Beschikbare Technieken (BBT). Bij de bepaling van voor de inrichting in aanmerking komende BBT nemen wij ten minste de documenten die worden genoemd in de Regeling aanwijzing BBT-documenten als uitgangspunt.

Ook wegen wij zoveel mogelijk de verschillende milieugevolgen tegen elkaar af (integrale afweging). Dit doen wij om een zo hoog mogelijk beschermingsniveau te krijgen. In elk geval worden de milieugevolgen getoetst op het gebied van bodem, lucht, geluid, geur, externe veiligheid, afvalwater, energiegebruik, water en grondstoffen, afvalstoffen en verkeer en vervoer. Bij deze toetsing worden ook toekomstige ontwikkelingen van de omgeving betrokken.

Verder houden wij rekening met de geldende milieubeleidsplannen en andere beleidskaders. Ook houden wij rekening met de voor de aangevraagde activiteiten geldende richtlijnen.

1.2 PROVINCIAAL BELEIDSPLAN 'BELEIDSPLAN GROEN, WATER EN MILIEU 2006-2010

Het Beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006-2010 (BGWM) is op 28 juni 2006 door Provinciale Staten vastgesteld en sinds 15 september 2006 van kracht. Het BGWM bestaat uit vier delen: een Visiedeel, een Groendeel, een Waterdeel en een Milieudeel. Het Visiedeel bevat de strategische integrale beleidsvisie voor groen, water en milieu. De overige drie beleidsdelen bevatten de tactische beleidsdoelen en geven concreet aan wat de provincie gaat doen en wat de provincie van andere partijen verwacht. Voorts geeft het BGWM een doorkijk naar de toekomst. Voor de beoordeling van de aangevraagde activiteiten is vooral het Milieudeel van belang. Het Milieudeel gaat over gezondheid, veiligheid, energie, klimaat, economie en innovatie. Met de inwerkingtreding van het Landelijk afvalbeheerplan (LAP) is het in het BGWM geformuleerde afvalstoffenbeleid vervangen.

3. BESTE BESCHIKBARE TECHNIKEN

De drijver van een installatie moet alle passende preventieve maatregelen treffen om verontreiniging te voorkomen of te beperken. Het beperken of voorkomen van verontreiniging kan bereikt worden door toepassing van de BBT. Het doel is om uiteindelijk een hoog niveau van milieubescherming te waarborgen.

Bij de bepaling van BBT dienen wij in zijn algemeenheid de in de Wm vermelde aspecten te betrekken, rekening houdend met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel. In het bijzonder dienen wij bij de bepaling van BBT rekening te houden met de Regeling aanwijzing BBT-documenten.

Voor installaties als bedoeld in bijlage 1 van de EG-richtlijn geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (gpbv-installaties) moet in ieder geval rekening worden gehouden met de in tabel 1 van de Regeling aanwijzing BBT-documenten opgenomen informatiebronnen. Met de in tabel 2 van de bij deze regeling behorende bijlage opgenomen documenten moet rekening worden gehouden, voor zover deze betrekking hebben op onderdelen van of activiteiten binnen de inrichting.

Aan de volgende BREF opgenomen in tabel 1, is getoetst:

- BREF Waste incineration
- BREF Waste Treatments Industries
- BREF Emissions from storage of bulk and dangerous materials
- BREF Cooling systems.

Voor de beoordeling van BBT is daarnaast onder andere gebruikgemaakt van de volgende aangewezen documenten uit tabel 2 van de bijlage van de Regeling aanwijzing BBT-documenten:

- Handreiking wegen naar preventie bij bedrijven.
- Circulaire energie in de milieuvergunning.
- Nederlandse emissierichtlijn Lucht (NeR).
- Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB).
- PGS 15: Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen.
- PGS 30: Vloeibare aardolieproducten.

In de onderliggende overwegingen wordt nader ingegaan op de verschillende relevante compartimenten en vindt een toetsing plaats aan de genoemde BBT-documenten.

4. MILIEUASPECTEN

De aangevraagde activiteiten hebben invloed op milieuaspecten. Alleen de milieuaspecten die relevant zijn, zijn hieronder beschreven.

4.1 WATER

4.1.1 AFVALWATER

Op grond van de Wm en de Instructieregeling lozingsvoorschriften milieubeheer moet de vergunning voorschriften bevatten voor de indirecte lozing van bedrijfsafvalwater. Door de inrichting is een Wvo/Wwh-vergunning aangevraagd bij Rijkswaterstaat Zuid-Holland voor de lozing van het koelwater, ketelspui, regeneratiewater, percolaatwater, water van de natte wastrap en schoon hemelwater op de Oude Maas. De afvalwaterstromen water van de natte wastrap en percolaatwater worden vooraf aan de lozing behandeld in de afvalwaterbehandelingsinstallatie, de overige stromen worden direct op het oppervlaktewater geloosd.

In de Wvo-vergunning worden eisen gesteld aan de kwaliteit van de te lozen afvalwaterstromen op de Oude Maas.

Naast de genoemde lozingen op het oppervlaktewater vindt ook een lozing op de gemeentelijke riolering plaats. Deze afvalwaterlozing betreft alleen huishoudelijk afvalwater en bedraagt jaarlijks ongeveer 750 m³.

Op grond van de instructieregeling moeten, indien een Wvo-vergunning is vereist of algemene regels krachtens de Wvo gelden, voorschriften worden opgenomen die gericht zijn op de bescherming van het openbaar riool of de bij een zodanig openbaar riool behorende apparatuur. Verder moeten voorschriften opgenomen worden, die bepalen dat het afvalwater van dien aard moet zijn dat de kwaliteit van het rioolslib er niet door wordt aangetast zodat de verwerking van dit slib niet wordt belemmerd. De genoemde voorschriften zijn in deze beschikking opgenomen.

4.1.2 WATERGEBRUIK

De winning van drinkwater kost geld, grondstoffen en energie. Het zuinig gebruik van drinkwater vormt dan ook onderdeel van de verruimde reikwijdte in de Wm. Het gebruik van drinkwater als proceswater moet zoveel mogelijk worden beperkt tot die processen waarvoor water van drinkwaterkwaliteit noodzakelijk is. Het gebruik van drinkwater als koelwater moet bijvoorbeeld zoveel mogelijk worden voorkomen.

Het totale drinkwaterverbruik van de inrichting zal ongeveer tussen de 6 à 10 m³/uur liggen. Dit drinkwater wordt gebruikt om:

- de geloosde stromen aan te vullen;
- demiwater te produceren (4 m³/uur);
- het ketelwater aan te vullen.

Naast het drinkwater wordt oppervlaktewater ingenomen voor:

- de wasser (1-2 m³/uur);
- het spoelen van het zandfilter;
- voor het doorstroomkoelsysteem (2 m³/sec).

Het water zal zoveel als mogelijk worden hergebruikt en alleen spuistromen zullen worden geloosd. Dit is met uitzondering van het doorstroomkoelsysteem.

4.2 AFVAL

4.2.1 LANDELIJK AFVALBEHEERPLAN

Op grond van artikel 8.10 van de Wm kan de Wm-vergunning in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd. Onderdeel van het begrip 'bescherming van het milieu' is de zorg voor het doelmatig beheer van afvalstoffen. In artikel 1.1 van de Wm is aangegeven wat moet worden verstaan onder het doelmatig beheer van afvalstoffen. Op grond hiervan moeten wij rekening houden met het geldende afvalbeheerplan dan wel het bepaalde in de artikelen 10.4 en 10.5 van de Wm (artikel 10.14 van de Wm). In het bedoelde afvalbeheerplan (het Landelijk afvalbeheerplan 2009-2021, hierna aangeduid als het LAP) is het afvalstoffenbeleid neergelegd.

Op grond van de Wm dient het LAP als toetsingskader voor het beslissen op aanvragen om een Wm-vergunning voor zover deze betrekking heeft op afvalbeheer. De hoofdlijnen van het beleid zijn vastgelegd in deel 1 van het LAP.

De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en die samen te vatten is als:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;
- het stimuleren van hergebruik/nuttige toepassing van afvalstoffen door het promoten van afvalscheiding aan de bron en nascheiding van afvalstromen;
- door afvalscheiding wordt producthergebruik en materiaalhergebruik (nuttige toepassing) mogelijk en wordt de hoeveelheid afvalstoffen die moet worden gestort of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) moet worden verbrand beperkt;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt (nuttig toepassen als brandstof).

In de toelichting van deel 2 van het LAP is in de paragraaf 'Algemene bepalingen bij vergunningverlening' aangegeven op welke wijze het bevoegd gezag bij het beoordelen van een vergunningaanvraag voor het inzamelen, bewaren en be- en verwerken van afvalstoffen rekening moet houden met een aantal algemene bepalingen aangaande het LAP.

Daarnaast bevat deel 2 de LAP-sectorplannen waarin het beleid voor 34 specifieke afvalstromen is uitgewerkt. In de 'Toelichting bij de sectorplannen' zijn de algemene bepalingen bij vergunningverlening opgenomen. Vervolgens wordt per sectorplan in het hoofdstuk 'Afbakening sectorplan' aangegeven voor welke afvalstromen het beleid in het sectorplan is uitgewerkt en welke daarmee verwante stromen in andere sectorplannen aan de orde komen. In het sectorplan wordt voorts een specificatie van het beleid ten aanzien van preventiemogelijkheden, inzamelen en opslaan en be- en verwerken voor de betreffende afvalstromen gegeven. In deel 3 van het LAP is aangegeven op welke wijze wij rekening dienen te houden met de daarin opgenomen capaciteitsplannen.

Voor afvalstoffen waarvoor geen specifiek beleid in de sectorplannen is opgenomen geldt het algemeen beleid uit deel 1 Beleidskader.

Een belangrijk aspect voor het bewerken van afvalstoffen is de minimumstandaard. De minimumstandaard geeft de meest laagwaardige wijze van be- en verwerking van de betreffende afvalstoffen, waarvoor nog vergunning verleend mag worden. Wanneer de minimumstandaard bestaat uit meerdere be- en verwerkingshandelingen bij meerdere inrichtingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een vergunning worden verleend, als door middel van sturingsvoorschriften in de vergunning verzekerd is dat de betreffende afvalstof alle noodzakelijke be- of verwerkingshandelingen doorloopt die tot de minimumstandaard behoren.

In het LAP is aangegeven dat een afvalverwerkend bedrijf over een adequaat acceptatie- en verwerkingsbeleid (A&V-beleid) en een adequate administratieve organisatie en interne controle (AO/IC) dient te beschikken om de risico's op een onjuiste verwerking van afvalstoffen te verminderen.

In het A&V-beleid dient te zijn aangegeven op welke wijze binnen de inrichting acceptatie en verwerking van afvalstoffen plaatsvindt. In het LAP is aangegeven dat de procedures gebaseerd dienen te zijn op de richtlijnen uit het rapport 'De Verwerking Verantwoord' (DVV), maar dat per specifieke situatie maatwerk moet worden geleverd.

Bij de aanvraag is een beschrijving van het A&V-beleid en de AO/IC gevoegd. Daarin is, gebaseerd op de minimumvragenlijst, per afvalstof aangegeven op welke wijze acceptatie, registratie, verwerking en administratie plaats zullen vinden en hoe de administratieve organisatie is ingericht. Het beschreven A&V-beleid en de AO/IC voldoen aan de randvoorwaarden.

Wijzigingen in het A&V-beleid en/of de AO/IC dienen schriftelijk aan ons te worden voorgelegd. Als bevoegd gezag zullen wij vervolgens bezien welke procedure in relatie tot de aard van de wijziging is vereist.

De aanvrager verkrijgt met deze vergunning de mogelijkheid afvalstoffen van buiten de inrichting te ontvangen. Dergelijke inrichtingen vallen onder het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen. Voor een effectieve handhaving van het afvalbeheer is het van belang om naast de meldingsverplichtingen tevens registratieverplichtingen op te nemen (artikel 8.14 van de Wm). In deze vergunning zijn dan ook voorschriften voor de registratie van onder andere de aangevoerde, de afgevoerde en de geweigerde (afval)stoffen opgenomen.

Vergunningen voor het opslaan en be- en verwerken van afvalstoffen mogen slechts worden verleend voor een termijn van ten hoogste 10 jaar (artikel 8.17 van de Wm, lid 2). Hier is in de besluitvorming rekening mee gehouden door de activiteiten die vallen onder categorie 28.4a, sub 1 en 6, uit het lvb voor 10 jaar te vergunnen.

4.2.2 AFVALPREVENTIE

In hoofdstuk 13 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalpreventie, waarbij paragraaf 13.5 specifiek ingaat op de aanpak van afvalpreventie bij bedrijven. Preventie van afval is één van de hoofddoelstellingen van het afvalstoffenbeleid. Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan preventie is beschreven in de handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (InfoMil 2005). Uitgangspunt voor alle bedrijven is dat het ontstaan van afval zoveel mogelijk moet worden voorkomen of beperkt.

De afvalstoffen die bij de inrichting vrijkomen zijn:

Afvalstof	Hoeveelheid in ton/jaar
Reststof RGR	4.155
Vliegas	3.489
Bedas (90% zand versus 10% bedas)	7.820
Zouten	278
Grof hout (uit de voorbereiding)	916
Steen/puin (uit de voorbereiding)	576
Ferro/non ferro (uit de voorbereiding)	265

4.2.3 AFVALSCHEIDING

In hoofdstuk 14 van deel 1 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalscheiding, waarbij paragraaf 14.4 specifiek ingaat op afvalscheiding door bedrijven. Daarbij is aangegeven dat het voor bedrijfsafval niet goed mogelijk is om een limitatieve opsomming te maken van afvalstoffen die door alle bedrijven gescheiden moet worden gehouden. Bedrijven verschillen van aard en omvang veel van elkaar en er bestaat een groot aantal bedrijfsspecifieke afvalstoffen. Uitgangspunt is dat bedrijven verplicht zijn alle afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden af te geven, tenzij dat redelijkerwijs niet van hen kan worden gevergd. Om de hoeveelheid afval te beperken heeft het bedrijf de volgende maatregel ingevoerd:

- het gescheiden inzamelen van de afvalstoffen.

Andere mogelijkheden om afval te beperken zijn bij deze inrichting door de bedrijfsactiviteit niet mogelijk.

De verplichting tot het gescheiden inzamelen van afvalstoffen hebben wij in een voorschrift vastgelegd.

4.3 BODEM

4.3.1 NEDERLANDSE RICHTLIJN BODEMBESCHERMING

Het (nationale) preventieve bodembeschermingsbeleid is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) bedrijfsmatige activiteiten. Het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) heeft de NRB in overleg met vergunningverleners, onderzoeksinstituten en bedrijfsleven opgesteld. Deze richtlijn is ontwikkeld om vergunningvoorschriften te uniformeren en te harmoniseren. Met de NRB kunnen (voorgenomen) bodembeschermende maatregelen en voorzieningen binnen inrichtingen worden beoordeeld en kan de besluitvorming met betrekking tot een optimale bodembeschermingsstrategie worden gestuurd. De NRB beperkt zich tot de normale bedrijfsvoering en voorzienbare incidenten. Bodembescherming ten behoeve van calamiteiten wordt in NRB-kader niet behandeld. Een eventuele calamiteitenopvang echter wel.

Binnen de inrichting zijn de volgende aspecten potentieel bodembedreigend:

- de op- en overslagactiviteiten van bodembedreigende stoffen (natronloog, zwavelzuur, gasolie, zoutzuur, ammonia, rookgasreinigingresidu en bedas);
- procesactiviteiten met bodembedreigende stoffen;
- afvoer van bedrijfsafvalwater via de bedrijfsriolering.

Om de bodembedreigende aspecten te beheersen zijn de volgende voorzieningen en maatregelen genomen:

- de opslag van stoffen vindt plaats volgens de van toepassing zijnde PGS richtlijnen 15 en 30;
- er vindt visuele inspectie en incidentenmanagement plaats;
- er worden vloeistofdichte/-kerende vloeren geplaatst op de locaties waar het vereist is om een verwaarloosbaar bodemrisico volgens de NRB te garanderen.

Bij de aanvraag is een bodemrisicodocument (NRB-toets bijlage 27) gevoegd. In dit document zijn van alle voor de inrichting relevante bodembedreigende activiteiten genoemd en is een analyse gemaakt aan de hand van de NRB-systematiek. Aangegeven is dat de bodembedreigende activiteiten zullen voldoen aan emissiescore 1, wat betekent dat een verwaarloosbaar bodemrisico gegarandeerd wordt.

Wij hebben het bij de aanvraag gevoegde bodemrisicodocument (NRB-toets bijlage 27) beoordeeld en stemmen in met de opzet, de uitgangspunten en de resultaten van dit document. Uit het document blijkt dat voor alle bodembedreigende locaties het verwaarloosbaar bodemrisico wordt behaald.

In deze vergunning hebben wij in de voorschriften opgenomen dat alle bodembedreigende activiteiten zo zijn ingericht en worden uitgevoerd dat voldaan wordt aan emissiescore 1 van de NRB. Dit garandeert een verwaarloosbaar bodemrisico.

4.3.2 BODEMBELASTINGONDERZOEK

Het preventieve bodembeschermingsbeleid gaat ervan uit dat (zelfs) een verwaarloosbaar bodemrisico nooit volledig uitsluit dat een belasting van de bodem optreedt. Om die reden is altijd bodembelastingonderzoek noodzakelijk. Het bodembelastingonderzoek richt zich op de afzonderlijke activiteiten en de aldaar gebruikte stoffen.

Bodembelastingonderzoek bestaat uit het vastleggen van de nulsituatiebodemkwaliteit voorafgaand aan, of zo spoedig mogelijk na, de start van de betreffende activiteit(en) en een vergelijkbaar eindsituatiebodemonderzoek na het beëindigen van de betreffende activiteit. Het nulsituatieonderzoek moet ten minste duidelijkheid verstrekken over:

- de locatie van de bemonsteringspunten, rekening houdend met de mobiliteit van de gebruikte stoffen en de lokale grondwaterstroming;
- de wijze waarop de betreffende stoffen moeten worden gedetecteerd, bemonsterd en geanalyseerd;
- de bodemkwaliteit ter plaatse van bemonsteringslocaties.

De door middel van nulsituatieonderzoek vastgelegde bodemkwaliteit geldt als uitgangspunt bij de beoordeling of ten gevolge van de betreffende activiteiten bodembelasting heeft plaatsgevonden en of bodemherstel nodig is.

Op de locatie waar de inrichting gerealiseerd zal gaan worden staan momenteel gebouwen van een voorheen gevestigd afvalverwerkingsbedrijf (SITA). Bij het stopzetten van de activiteiten door SITA is door deze partij een eindsituatieonderzoek opgesteld en aan het bevoegd gezag verzonden eind 2008. Door de oprichting van de nieuwe BioEnergieCentrale zal de bestaande bebouwing, op het kantoorgebouw na, worden verwijderd. Daarnaast zal er grondverzet plaatsvinden voor de bouw van de installatie. Doordat de bodemsituatie niet stabiel is tijdens de sloop van de oude bebouwing en bouw van de nieuwe installatie, is de vaststelling van de nulsituatie vooraf aan de bouw niet gewenst. Hierom is in de voorschriften opgenomen dat een bodembelastingonderzoek uitgevoerd dient te worden twee maanden vooraf aan de operationele start van de installaties. Dit bodembelastingonderzoek kan dan als juist referentiekader dienen voor de activiteiten van de BioEnergieCentrale.

Voor dit bodemonderzoek mogen resultaten uit eerdere onderzoeken gebruikt worden en indien blijkt dat er voor bepaalde grondvlakken geen gegevens voorhanden zijn, dienen deze locaties te worden onderzocht en verwerkt in het rapport.

Echter, bij het aanvragen van de bouwvergunning zal ook de huidige bodemsituatie voor de bouw in kaart gebracht worden en zal er indien nodig gesaneerd moeten worden.

Het risico dat door de aangevraagde activiteiten in combinatie met de getroffen en te treffen voorzieningen een bodemverontreiniging ontstaat is (in combinatie met de gestelde voorschriften) verwaarloosbaar conform het gestelde in de NRB. Het is dan ook niet noodzakelijk dat de bodemkwaliteit tussentijds wordt gecontroleerd.

Na beëindiging van de betreffende activiteit(en) dient de eindsituatie bodemkwaliteit te worden onderzocht om vast te stellen of ondanks de getroffen voorzieningen en maatregelen bodembelasting is opgetreden en herstel van de bodemkwaliteit nodig is. De in dit kader gestelde voorschriften zijn op grond van artikel 8.16, sub c, van de Wm gesteld en blijven van kracht nadat de onderhavige vergunning vervalt of wordt ingetrokken.

4.4 VEILIGHEID

4.4.1 ALGEMEEN

Het externe veiligheidsbeleid in Nederland is gericht op het verminderen en beheersen van risico's van activiteiten voor de omgeving (mens en milieu). Het gaat hierbij om de risico's die verbonden zijn aan de opslag en het gebruik van gevaarlijke stoffen.

4.4.2 REGISTRATIEBESLUIT EXTERNE VEILIGHEID

Op 30 maart 2007 is het Registratiebesluit externe veiligheid in werking getreden. Dit besluit geeft aan welke inrichtingen en welke informatie opgenomen moeten worden in het Risicoregister.

Uit de aanvraag blijkt dat de inrichting een hoeveelheid aan gevaarlijke stoffen heeft opgeslagen. Deze zijn hieronder opgesomd:

Stof	Wijze van opslag	Maximale opslag hoeveelheid
Natronloog	Tank (silo)	2.000 liter
Zwavelzuur	Tank (silo)	2.000 liter
Zoutzuur	Tank	6.500 liter
Ammonia 25%	Tank	20.000 liter
Gasolie	Tank	3.000 liter
Werkvoorraad oliën en vetten werkplaats	Emballage	1.000 kg
Gasflessen	Gasfles	3 flessen acetyleen à 115 liter per stuk 3 flessen zuurstof à 115 liter per stuk 9 flessen ijkassen à 115 liter per stuk 12 flessen stikstof à 115 liter per stuk Totaal 3.105 liter

Het Registratiebesluit externe veiligheid geeft in artikel 3, onder f, aan dat het besluit van toepassing is bij 10.000 kg aan gevaarlijke stoffen in emballage per opslag. Figuur 1.4.9 van paragraaf 4.3 van bijlage 7 uit de leidraad risicoinventarisatie, deel gevaarlijke stoffen geeft als drempelwaarden 10.000 liter gas gesommeerd en 150.000 liter per tank met brandbare vloeistoffen aan. Gezien de beperkte hoeveelheden gevaarlijke stoffen, valt de inrichting niet onder het Registratiebesluit externe veiligheid. De inrichting wordt niet opgenomen in het Risicoregister voor gevaarlijke stoffen en de risicokaart, maar is slechts voor de hulpdiensten risicorelevant.

4.4.3 NOODPLAN

In de nieuwe arbowetgeving (1 januari 2007) is het hebben van een noodplan geregeld. Op basis van artikel 2.5c van het Arbobesluit is een bedrijf verplicht een noodplan te hebben. Op basis van dit artikel is het bedrijf ook verplicht onder andere hulpverleningsinstanties in te lichten over het noodplan indien gewenst door deze instanties (er moet dus zelf om gevraagd worden). In artikel 2.0c van de arboregeling is geregeld wat er ten minste in het noodplan moet zijn opgenomen (verwezen wordt naar bijlage II van de regeling). Gezien het voorgaande worden ten aanzien van het (intern) bedrijfsnoodplan geen voorschriften aan deze vergunning verbonden. Wel heeft het bedrijf in de aanvraag een conceptnoodplan opgenomen (bijlage 28).

4.4.4 OPSLAG GEVAARLIJKE STOFFEN

Met ingang van 1 juni 2004 is de Adviesraad gevaarlijke stoffen (AGS) benoemd door het kabinet. De Commissie Preventie van Rampen door gevaarlijke stoffen (CPR) is opgeheven. De CPR bracht publicaties uit, de CPR-richtlijnen, die veelvuldig worden gebruikt bij vergunningverlening op grond van de Wm en binnen de werkterreinen van de arbeidsveiligheid, transportveiligheid en de brandveiligheid. De bestaande CPR-richtlijnen zijn omgezet naar de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen (PGS). Het doel van deze publicaties is een overzicht te geven van actuele technieken, voorschriften, eisen, criteria en voorwaarden die kunnen worden toegepast door overheden voor het stellen van algemene regels en toezicht op bedrijven die werken met gevaarlijke stoffen, waaronder tevens worden verstaan opslag en transport. Voor de inrichting zijn de volgende PGS-richtlijnen van toepassing.

- PGS 15: voor de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen;
- PGS 30: voor de opslag van vloeibare aardolieproducten;
- PGS 29: brandbare vloeistoffen in verticale cilindrische tanks.

De van toepassing zijnde onderdelen uit de betreffende richtlijnen zijn in de voorschriften vastgelegd.

Ammoniaopslag

Voor de opslag van ammonia is in bijlage 15 (notitie gevolgen externe veiligheid bij falen ammoniatank) van de aanvraag een berekening uitgevoerd door TNO SSC om de effecten weer te geven bij instant falen van de tank en het verdampen van de ammonia. Uit de notitie komt naar voren dat bij een plasoppervlak van 60 m², 15 m buiten deze plas een gezondheidsrisico kan worden opgelopen. Deze plas blijft door de locatie van de ammoniatank echter binnen de inrichting en levert geen extern gevaar op.

Verder heeft de inrichting de volgende extra maatregelen getroffen om de veiligheid verder te verbeteren:

- de tank wordt inpandig (ketelhuis) geplaatst zodat bij instant falen de ammoniakwolk inpandig blijft;
- onder de tank wordt een opvangvoorziening geplaatst die de inhoud van de tank volledig kan opvangen en het plasoppervlak beperkt tot 25 m²;
- de tank wordt voorzien van een drukmeting voor onder- en overdruk.

Wij hebben deze situatie beoordeeld en hebben in de voorschriften vastgelegd dat de tank gerealiseerd dient te worden in het ketelhuis zodat een extern veiligheidsprobleem niet kan ontstaan. Verder zijn er algemene veiligheidseisen opgenomen.

4.4.5 GEBRUIKSBSLUIT

Gebouwen moeten brandveilig worden gebruikt. Per 1 november 2008 gelden daarvoor landelijke eisen die zijn vastgelegd in het Besluit brandveilig gebruik bouwwerken (Gebruiksbesluit). Die eisen werken rechtstreeks. Daarnaast is voor de meer risicovolle vormen van gebruik een gebruiksvergunning of een gebruiksmelding nodig. De inrichting waarop de vergunningaanvraag betrekking heeft, is mogelijk meldings- of vergunningplichtig op grond van het Besluit brandveilig gebruik bouwwerken. Een gebruiksmelding en een aanvraag voor een gebruiksvergunning moeten worden gedaan bij de gemeente. In een dergelijke aanvraag dienen onder andere de volgende gegevens te worden overgelegd:

- de gebruiksfunctie(s) van het (de) gebouw(en);
- het aantal personen dat van deze functie(s) gebruikmaakt (de bezetting van het (de) gebouw(en));
- de gegevens van het (de) gebouw(en) zoals oppervlakten, vluchtroutes en rook- en brand-scheidingen;
- tekeningen van het (de) gebouw(en), waarop alle brandbeveiligingsvoorzieningen zijn aangegeven.

Door de rechtstreekse werking van het genoemde besluit zijn er in deze vergunning maar enkele voorschriften voor brandveiligheid opgenomen.

4.5 LUCHT

4.5.1 BESLUIT VERBRANDEN AFVALSTOFFEN

Het Besluit verbranden afvalstoffen (verder Bva) is sinds 2 maart 2004 van toepassing op de verbranding van afvalstoffen in afvalverbrandingsinstallaties en in meeverbrandingsinstallaties. Het Bva is opgesteld naar aanleiding van de Europese richtlijn 2000/76/EG betreffende de verbranding van afval. Het Bva bevat in de bijlage diverse voorschriften waaronder tabellen met emissie-eisen. In het Bva is aangegeven op welke wijze er gemeten moet worden. Aangezien het Bva rechtstreeks van toepassing is zijn er veel voorschriften, waaronder emissie-eisen, direct van toepassing. Het Bva geeft aan dat bepaalde voorschriften in de vergunning moeten worden opgenomen (artikel 8). Deze zijn dan ook opgenomen in het voorschriftenpakket. Ook is in het besluit de mogelijkheid opgenomen nadere eisen in de vergunning vast te leggen (artikel 6).

De aangevraagde waarden zijn:

Component	Maximaal daggemiddelde waarde in mg/Nm ³ (11% O ₂)	Maximaal jaargemiddelde in mg/Nm ³ (11% O ₂)
Totaal stof	5	1
Zoutzuur	10	3
Waterstoffluoride	1 (Periodieke bemonsteringsperiode aangevraagd)	0,2
Zwavedioxiden	50	10
Stikstofoxiden	200 (70 mg/Nm ³ als maandgemiddelde)	70
Kwik	0,05 (Bemonsteringsperiode van ten minste 30 minuten en ten hoogste 8 uur)	0,005
Som cadmium en thallium	0,05 (Bemonsteringsperiode van ten minste 30 minuten en ten hoogste 8 uur)	0,01
Som metalen	0,5 (Bemonsteringsperiode van ten minste 30 minuten en ten hoogste 8 uur)	0,05
Koolstofmonoxide	50 (97% van het daggemiddelde)	20
Totaal organische componenten	10	1
Dioxines en furanen	0,1 ng/Nm ³ (Bemonsteringsperiode van ten minste 6 uur en ten hoogste 8 uur)	0,02 ng/Nm ³
Ammoniak	-	5

Emissie-eisen volgens het Bva en BREF Waste Incineration zijn:

Component	Bva Maximaal daggemiddelde waarde in mg/Nm ³ (11% O ₂)	BREF WI 24 uurs-gemiddelde in mg/Nm ³ (11% O ₂)	BREF WI ½ uurs-gemiddelde in mg/Nm ³ (11% O ₂)
Totaal stof	5	1-5	1-20
Zoutzuur	10	1-3	1-50
Waterstoffluoride	1	<1	< 2
Zwavedioxiden	50	1-40	1-150
Stikstofoxiden	200 (70 mg/Nm ³ als maandgemiddelde)	120-180	30-350
Kwik	0,05 (Bemonsteringsperiode van ten minste 30 minuten en ten hoogste 8 uur)	0,001-0,02	0,001-0,03
Som cadmium en thallium	0,05 (Bemonsteringsperiode van ten minste 30 minuten en ten hoogste 8 uur)	0,005-0,05	0,005-0,05
Som metalen	0,5 (Bemonsteringsperiode van ten minste 30 minuten en ten hoogste 8 uur)	0,005-0,5	0,005-0,05
Koolstofmonoxide	50 (97% van het daggemiddelde)	5-30	5-100
Totaal organische componenten	10	1-10	1-20

Component	Bva Maximaal daggemiddelde waarde in mg/Nm ³ (11% O ₂)	BREF WI 24 uurs-gemiddelde in mg/Nm ³ (11% O ₂)	BREF WI ½ uurs-gemiddelde in mg/Nm ³ (11% O ₂)
Dioxines en furanen	0,1 ng/Nm ³ (Bemonsteringsperiode van ten minste 6 uur en ten hoogste 8 uur)	0,01-0,1	0,01-0,1
Ammoniak	-	< 10	1-10

* Grijs gearceerde waarden zijn lager dan de Bva-waarden.

De aanvrager vraagt daggemiddelde waarden en jaargemiddelde waarden aan. De lagere jaargemiddelde waarden drukken statistisch gezien de daggemiddelde waarden omlaag. In de BREF Waste Incineration zijn lagere emissieconcentratie-eisen opgenomen dan in het Bva. Door het Besluit van 9 april 2008 tot wijziging van enige algemene maatregelen van bestuur in verband met aanpassing aan de artikelen 8.8 en 8.11, derde lid, van de Wm is het noodzakelijk dat de laagste emissieconcentratie-eis aan de vergunning word verbonden om te voldoen aan BBT zie vorenstaande tabel. Op basis van deze wetgeving hebben wij in afwijking van de aangevraagde emissieconcentraties de onderstaande waarden in een voorschrift vastgelegd voor normaal bedrijf en maken wij hierbij ook gebruik van artikel 6 van het Bva.

De vergunde waarden zijn:

Component	Maximaal daggemiddelde waarde in mg/Nm ³ (11% O ₂)	Maximaal jaargemiddelde in mg/Nm ³ (11% O ₂)
Totaal stof	5	1
Zoutzuur	8	3
Waterstoffluoride	<1	0,2
Zwavedioxiden	40	10
Stikstofoxiden	180 en 70 mg/Nm ³ als maandgemiddelde	70
Kwik	0,02	0,005
Som cadmium en thallium	0,05 (Bemonsteringsperiode van ten minste 30 minuten en ten hoogste 8 uur)	0,01
Som metalen	0,5 (Bemonsteringsperiode van ten minste 30 minuten en ten hoogste 8 uur)	0,05
Koolstofmonoxide	30	20
Totaal organische componenten	10	1
Dioxines en furanen	0,1 ng/Nm ³ (Bemonsteringsperiode van ten minste 6 uur en ten hoogste 8 uur)	0,02 ng/Nm ³
Ammoniak	10	5

Voor het op- en afstoken en voor storingen hebben wij in een voorschrift vastgelegd dat deze perioden van emissies dienen te voldoen aan het Bva.

Verder stelt het Bva in artikel 8 dat het volgende in de vergunning moet worden opgenomen:

- a. Welke afvalstoffen of voor zover mogelijk categorieën van afvalstoffen overeenkomstig de afvalstoffenlijst thermisch mogen worden behandeld.
- b. De nominale capaciteit (gezamenlijke verbrandingscapaciteit van de ovens waaruit de verbrandingsinstallatie bestaat, met inachtneming van de verbrandingswaarde van de afvalstoffen, uitgedrukt in de hoeveelheid afvalstoffen die per uur kan worden verbrand) van de verbrandingsinstallatie.
- c. De slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden bedoeld in voorschrift 2.5, onder b, van de bijlage bij het Bva tenzij het een inrichting betreft als bedoeld in artikel 17 van het Bva.
- d. De plaats in de inrichting waar de bemonsterings- en meetpunten moeten zijn gelegen.

a

In bijlage 11 van de aanvraag is opgenomen welke afvalstromen geaccepteerd en verwerkt gaan worden op de inrichting. Deze bijlage zal worden verbonden aan de vergunning. In een voorschrift is vastgelegd dat er geen afvalstoffen geaccepteerd mogen worden buiten de in bijlage 11 van de aanvraag opgenomen lijst.

b

De maximale capaciteit van de inrichting bedraagt 24,5 ton per uur bij een calorische waarde van 10 MJ/kg. De nominale capaciteit bedraagt 20,6 ton/uur bij een calorische waarde van 13,1 MJ/kg. Deze nominale capaciteit is opgenomen in een voorschrift naast de maximale jaar-capaciteit.

c

Bedoeld voorschrift (2.5.b) stelt dat de verblijftijd, de minimumtemperatuur en het zuurstofgehalte binnen zes maanden nadat de verbrandingsinstallatie in werking is gesteld, moeten worden gecontroleerd onder de slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden. Deze vereiste is opgenomen in een voorschrift in deze vergunning.

d

In de vergunning is een voorschrift opgenomen waarin wordt voorgeschreven dat er gemeten dient te worden in de ketel en in de schoorsteen van de installatie.

4.5.2 CONTROLEREN VAN EMISSIES

In het Bva is aangegeven op welke wijze emissies gemeten en gecontroleerd dienen te worden. In de aanvraag is aangegeven op welke wijze de controlemetingen plaatsvinden en hoe de kwaliteit van de metingen gewaarborgd wordt.

Op basis van de voorschriften 2.2 en 2.3 van het Bva is bepaald met welke frequentie de verschillende componenten in de rookgassen van de verbrandingsinstallaties gemeten moeten worden. In de hierna volgende tabel zijn de aangevraagde frequenties aangegeven in vergelijking met de Bva-vereisten.

Component	Frequentie	
	Aangevraagd	Bva
Totaal stof	Continu	Continu
Zwavel dioxide	Continu	Continu
Stikstofoxiden	Continu	Continu
Totaal organische componenten	Continu	Continu
Koolmonoxide	Continu	Continu
Zoutzuur	Continu	Continu*
Waterstoffluoride	4 keer per jaar	Continu*
Kwik	2 keer per jaar	Periodiek
Som cadmium en thallium	2 keer per jaar	Periodiek
Som metalen	2 keer per jaar	Periodiek
Dioxines en furanen	2 keer per jaar	Periodiek
Ammoniak	4 keer per jaar	

* Tenzij voor zoutzuur of waterstoffluoride behandelingsstappen worden gevolgd die waarborgen dat de in voorschrift 1.1 uit de bijlage van het Bva opgenomen emissiegrenswaarden niet worden overschreden, mag periodiek worden gemeten.

Uit de vorenstaande tabel blijkt dat waterstoffluoride niet continu gemeten wordt zoals in eerste instantie wordt geëist vanuit het Bva. Het bedrijf heeft hierom in de aanvraag verzocht (blad-zijde 75 van de aanvraag) met de volgende argumentatie:

- De werking van de natte gaswassing wordt gestuurd op geleidbaarheid en pH. Deze gaswassing is bedoeld voor het afvangen van zware metalen, zoutzuur en waterstoffluoride.
- Zoutzuur en waterstoffluoride zijn goed oplosbaar in water.
- Het zure waswater zal regelmatig worden afgeslibt op basis van geleidbaarheid.
- Waterstoffluoride gedraagt zich als zoutzuur.
- Zoutzuur wordt continu gemeten en kan als maatstaf voor de werking van de wasser dienen voor de emissie van waterstoffluoride.

Wij stemmen in met de vorenstaande argumentatie om waterstoffluoride niet continu te meten maar periodiek vier keer per jaar. Ook is in de voorschriften een emissie-eis van $<1 \text{ mg/m}^3$ voor waterstoffluoride opgenomen. Dit waarborgt een goede werking van de rookgasreinigingsinstallatie en zorgt ervoor dat er handhavend kan worden opgetreden bij een overschrijding van de vergunde waarden.

Ook is in voorschrift 2.14 uit de bijlage van het Bva aangegeven dat de resultaten van de metingen geregistreerd dienen te worden en aan het bevoegd gezag moeten worden gerapporteerd.

Daarnaast valt het bedrijf onder de activiteiten 1.1c, 5.2b en 5.3c van bijlage 1 van de Europese verordening nr. 166/2005 'betreffende de instelling van een Europees register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigde stoffen en tot wijziging van de Richtlijnen 91/689/EEG en 96/61/EG'.

Dit betekent dat, indien de in bijlage II van de verordening genoemde drempelwaarde wordt overschreden, het bedrijf jaarlijks over zijn emissies aan het bevoegd gezag moet rapporteren en dat er een adequaat meet- en registratiesysteem aanwezig moet zijn.

Op basis van het vorenstaande zijn er met betrekking tot de emissies uit de verbrandingsovens geen meet- of registratieverplichtingen in de vergunning opgenomen, maar wordt dit aspect door direct werkende regelgeving gereguleerd.

4.5.3 METINGEN

In de voorschriften is opgenomen hoe omgegaan moet worden met meetonzekerheden/ betrouwbaarheidsintervallen voor de discontinue metingen. Deze bepaling is in de voorschriften opgenomen om een consistente berekening van de uitgaande emissies te bewerkstelligen en voorkomt discussies omtrent de meetonzekerheden/betrouwbaarheidsintervallen.

4.5.4 NER

Wij beoordelen de emissies naar de lucht volgens de systematiek van de NeR. Deze richtlijn is in 2003 geactualiseerd, waarbij de normstelling is aangescherpt. Bestaande installaties die vallen onder de IPPC-richtlijn, moesten uiterlijk in oktober 2007 aan de nieuwe NeR-eisen voldoen. De overige bestaande installaties moeten uiterlijk in oktober 2010 voldoen. Voor nieuwe installaties en ingrijpende veranderingen aan bestaande installaties, gelden de nieuwe NeR-eisen vanaf het moment van vergunningverlening.

De in de NeR opgenomen normen en maatregelen met betrekking tot stof in algemene zin (categorie S), gelden als richtlijn voor de vergunningverlening. Stofhinder kan plaatsvinden tijdens de op- en overslagactiviteiten van diverse afvalstoffen en zand en tijdens het rijden van transportmiddelen op het terrein. Stofverspreiding is door middel van maatregelen en voorzieningen te voorkomen, bijvoorbeeld door het nat houden van de stoffen. Ter voorkoming van stofhinder als gevolg van de opslag van stoffen is in de voorschriften opgenomen dat stoffen zodanig moeten worden op- en overgeslagen dat buiten de inrichting geen stofhinder optreedt. Daarnaast is in de vergunning een voorschrift opgenomen voor totaal stof na de filterende afscheiders van de opslagsilo's. Deze norm is gesteld op 5 mg/m³ zoals gesteld in de NeR. Door middel van de vastgelegde voorschriften wordt stofverspreiding voorkomen.

4.5.5 EMISSIE VAN NO_x

Het bedrijf beschikt over een vergunning voor de handel in emissierechten NO_x. De vergunning is verkregen op basis van hoofdstuk 16 uit de Wm en het Besluit handel in emissierechten en is afgegeven op 9 juni 2005. De uitstoot van NO_x dient gemeten te worden op basis van een vastgelegd monitoringsprotocol dat opgesteld is vanuit de deelname aan de emissiehandel NO_x (Besluit handel in emissierechten). Het bedrijf dient zich ook te houden aan BBT en dus aan emissie-eisen naast de emissiehandel in NO_x. In de voorschriften is hierom een emissie-eis opgenomen volgens het Bva.

4.5.6 LUCHTKWALITEIT

4.5.6.1 Effect van emissies op de lokale luchtkwaliteit

Karakteristieken van de bron

De centrale emitteert onder meer fijn stof, stikstofdioxide, geringe hoeveelheden zware metalen, koolmonoxide, dioxinen en koolwaterstoffen. Gelet op de stoffen die vrijkomen is door de aanvrager een verspreidingsberekening bij de aanvraag gevoegd. Deze berekening is door ons inhoudelijk beoordeeld op volledigheid en juistheid. Naar onze mening is de berekening op een juiste wijze uitgevoerd.

Door de fysieke hoogte van de schoorstenen van de centrale (circa 80 m) en het effect van temperatuurinhoud en uittreedsnelheid op de uittrede van de verbrandingsgassen, heeft de emissie een grote aanvangshoogte. De verspreiding van de emissies in de buitenlucht is hierdoor optimaal. Uit de berekening blijkt dan ook dat de bijdrage aan de concentraties op leefniveau voor alle geëmitteerde stoffen gering is. Voor stikstofdioxide gaat het dan om ten hoogste enkele tienden van microgrammen aan bijdrage op de jaargemiddelde concentraties. Voor fijn stof en de overige onderzochte stoffen is de bijdrage minder dan enkele duizenden van microgrammen.

Overigens is de omvang van de massastroom van de vorengenoemde stoffen zoveel als mogelijk gereduceerd door het gebruik van nageschakelde reinigingstechnieken. De daadwerkelijk optredende emissies na het in werking treden van de centrale moeten op basis van voorschriften verbonden aan deze vergunning, dan wel overeenkomstig het Bva, worden gemonitord.

4.5.6.2 Grens- en richtwaarden voor de luchtkwaliteit

In de Wm is een bijlage 2 opgenomen waarin grenswaarden voor de luchtkwaliteit zijn weergegeven betreffende de stoffen zwaveldioxide, stikstofdioxide (NO₂), fijn stof (PM10), lood, koolmonoxide en benzeen. De grenswaarden geven een niveau van de buitenluchtkwaliteit aan dat moet worden gehandhaafd. Tevens zijn in deze bijlage richtwaarden opgegeven voor ozon en het totale gehalte in de PM10-fractie voor arseen, cadmium, nikkel en benzo(a)pyreen.

Deze grenswaarden moeten door het bevoegd gezag in acht worden genomen bij het gebruiken van hun bevoegdheden. Artikel 5.16 van de Wm geeft echter aan dat een vergunning ondanks een overschrijding ook mag worden verleend, wanneer aan één van de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- Als bij een (dreigende) overschrijding van de grenswaarden, de concentratie in de lucht van de betreffende stof (met inachtneming van een eventuele geringe lokale toename) per saldo verbetert of ten minste gelijk blijft.
- Als bij een (dreigende) overschrijding van de grenswaarden de emissie van de stoffen ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting niet in betekenende mate bijdraagt aan de immissieconcentratie in de buitenlucht van de betreffende stoffen.
- Als het project waarvoor vergunning wordt verleend onderdeel uitmaakt van een nationaal samenwerkingsprogramma ter verbetering van de luchtkwaliteit.

Op de beoordeling van de luchtkwaliteit is verder een aantal besluiten en regelingen van toepassing:

- Besluit niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen);
- Regeling niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen);
- Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007.

4.5.6.3 NO₂ en PM10

Van stikstofdioxide en fijn stof is bekend dat hun grenswaarden op sommige plaatsen in Nederland (bijna) worden overschreden. In 2011 (PM10) en 2015 (NO₂) moeten de grenswaarden van deze stoffen worden nageleefd. De grenswaarden zijn als volgt gedefinieerd:

- 40 microgram per m³ als jaargemiddelde waarde voor beide stoffen;
- maximaal 35 overschrijdingen per jaar van een etmaalgemiddelde waarde van 50 microgram per m³ (PM10);
- maximaal 18 overschrijdingen per jaar van de uurgemiddelde waarde van 200 microgram per m³ (NO₂).

In de rapportage is aangegeven dat met het in werking treden van de inrichting er geen grenswaarden worden overschreden. Deze conclusie is gebaseerd op een optelsom van de bijdrage van de inrichting aan de door het RIVM bepaalde grootschalige achtergrondconcentratie (GCN) voor het gebied. De werkelijke concentraties kunnen plaatselijk echter veel hoger liggen door de invloed van lokale bronnen, zoals snelwegen, het scheepvaartverkeer en emissies afkomstig van andere lokale bronnen. Dergelijke pieken in de achtergrondconcentratie kunnen onder meer worden verwacht tot 400 m à 500 m van een snelweg en tot circa 100 m à 150 m afstand van een vaarroute. Gelet op de drukke binnenscheepvaart op de rivier als ook de aanwezigheid van twee snelwegen in de omgeving is het onzes inziens aannemelijk dat lokaal de grenswaarden worden benaderd of mogelijk worden overschreden.

Uit de verspreidingsberekening blijkt evenwel dat de bijdrage aan de concentraties voor NO₂ en PM10 beduidend minder bedraagt dan 3% van de jaargemiddelde grenswaarde (< 1,2 microgram per m³). De centrale als geheel draagt niet in een betekenende mate bij aan de lokale luchtkwaliteit in de omgeving van de inrichting. Op grond van het gestelde in de Wm mag een vergunning in dat geval worden verleend, zelfs indien reeds sprake is van een overschrijding van de grenswaarde. Er is dan ook geen verder onderzoek gedaan naar dit aspect.

Overige stoffen

Daarnaast is ook voor enkele andere componenten de bijdrage aan lokale concentraties berekend. Het betreft dan onder meer waterstofluoride, cadmium, kwik, lood, koolmonoxide en enkele dioxinen.

Voor cadmium, koolmonoxide en lood zijn in bijlage 2 van de Wm eveneens jaargemiddelde grenswaarden gesteld. Deze bedragen respectievelijk:

- 5 nanogram per m³ per jaar voor cadmium;
- 0,5 microgram per m³ per jaar voor lood;
- 10.000 milligram per m³ per jaar voor koolmonoxide.

Deze waarden worden in de omgeving op dit moment niet genaderd.

Uit de verspreidingsberekening blijkt verder dat de bijdrage van de inrichting aan de concentraties van deze stoffen minder dan 1% bedraagt. Dit staat niet in verhouding tot de reeds optredende achtergrondconcentraties. Reden van de geringe bijdrage is de hoge mate van nabehandeling van de rook uit de centrale alsook de optimale verspreiding van de rookgassen.

Voor de overige genoemde stoffen, waaronder de dioxinen, zijn geen grens- of richtwaarden gesteld. De bijdrage van de inrichting aan de heersende achtergrondconcentraties is om de vorgenoemde redenen gering. De reeds optredende achtergrondconcentraties, voor zover bekend, zijn vergeleken met andere toetsingswaarden uit de literatuur, zoals MTR-waarden (MTR = maximaal toelaatbaar risico). Geen van de achtergrondconcentraties nadert een toetsingswaarde.

4.5.6.4 Conclusie

Wij concluderen dat het in werking treden van de inrichting niet tot onacceptabel hoge concentraties van schadelijke stoffen zal leiden in de omgeving.

4.6 ENERGIE

De installatie is ontworpen om zoveel mogelijk energie in elektrische vorm dan wel warmte te leveren uit de verbranding van biomassa. Om de installatie een zo'n optimaal mogelijk energierendement te laten krijgen zijn er referentiebezoeken uitgevoerd in Denemarken om daar kennis op te doen. De daar gevonden technieken zijn in de bijgevoegde MER uitgewerkt. Deze kennis heeft er mede toe geleid dat de installatie zo energiezuinig mogelijk wordt gebouwd. Enkele aandachtspunten hierbij zijn:

- De verschillende installatieonderdelen worden zo energiezuinig mogelijk ingericht.
- Het zo efficiënt mogelijk omzetten van energie door bijvoorbeeld aanpassing van de stoomcondities.
- Het realiseren van een zo hoog mogelijke warmtelevering aan het nog te realiseren warmte-distributienetwerk.

Totdat het warmtedistributienetwerk gereed is zal de installatie alleen elektrische energie leveren. Het brutorendement bij enkel de levering van elektriciteit is 37% (27,75 MWth). Zodra de installatie ook warmte kan gaan leveren betekent dit bij een 50% levering een brutorendement van 46,8%. Indien het maximale aan warmte (20 MWth) geleverd wordt geeft dit een brutorendement van 58,1%.

Gezien het feit dat het hier gaat om een nieuwe installatie waarbij het doel is de geproduceerde energie zoveel mogelijk te leveren aan derden en er een uitgebreide studie is gedaan in het MER om de energie-efficiëntie zo hoog mogelijk te krijgen, hebben wij geen verdere voorschriften opgenomen met betrekking tot energiebesparing. Er is alleen een verplichting tot onderhoud en registratie opgenomen.

4.7 GELUID

4.7.1 ALGEMEEN

De bedrijfsactiviteiten van de onderhavige inrichting hebben tot gevolg dat geluid wordt geproduceerd. Deze geluidsemissie wordt bepaald door de gevels van de gebouwen en het verkeer op het terrein. De door deze inrichting veroorzaakte geluidsniveaus in de omgeving zijn in kaart gebracht in een akoestisch rapport van M+P, kenmerk KBAI.09.04.1, revisie 1, gedateerd 8 juli 2009.

Het geluid wordt beoordeeld op basis van de representatieve bedrijfssituatie. Dit is de toestand waarbij de inrichting gebruikmaakt van de volledige capaciteit in de betreffende beoordelingsperiode. Beoordeeld worden de geluidsbelasting, de maximale geluidsniveaus en de indirecte hinder als gevolg van het in werking zijn van de inrichting.

Geluidsbelasting

Normstelling

De inrichting ligt op het gezoneerde industrieterrein Dordt-West/Groote Lindt in de gemeente Dordrecht. De geluidszone is bij Koninklijk Besluit van 19 april 1991, kenmerk 91.003611, vastgesteld. Omdat de totale gecumuleerde geluidsbelasting van alle op dit industrieterrein gelegen inrichtingen hoger was dan 55 dB(A) voor de gevels van woningen rond het industrieterrein, was er sprake van een zogenaamde saneringssituatie. De Minister van VROM heeft het bedoelde saneringsprogramma vastgesteld bij besluit van 14 december 1999, kenmerk MBG9802419/305/579. De geluidszone en de toelaatbare geluidsbelasting voor gevels van woningen wordt door Burgemeester en Wethouders van Dordrecht gewijzigd. Hiertoe is op 4 juni 2009 het ontwerpbestemmingsplan 'Herziening zone industrieelawaai Groote Lindt/Dordt-West' ter inzage gelegd. In het ontwerpbestemmingsplan is aandacht besteed aan de wijziging van de zonegrens en de toelaatbare geluidsbelasting bij woningen in de zone (hogere waardeprocedure).

Op grond van artikel 163 van de Wet geluidhinder (Wgh) is de gemeente waarin het industrieterrein zich in hoofdzaak bevindt als zonebeheerder aangewezen. Op Dordt-West/Groote Lindt is de gemeente Dordrecht zonebeheerder, het technisch beheer is gemandateerd bij de Milieudienst Zuid-Holland Zuid.

Ter uitvoering van het zonebeheer is door de gemeente Dordrecht in overleg met de gemeenten Zijndrecht en Binnenmaas en de provincie Zuid-Holland een zonebeheersplan op grond van artikel 164 van de Wgh opgesteld. Het zonebeheersplan is op 1 februari 2008 in werking getreden. Het zonebeheersplan kent twee fasen, de tweede fase treedt in werking wanneer het bestemmingsplan voor de herziening van de zone van kracht is geworden. Bij het opstellen van de ontwerpbeschikking is ervan uitgegaan dat het bestemmingsplan van kracht zal zijn bij het afgeven van de definitieve beschikking.

In het zonebeheersplan is vastgelegd dat de geluidsbelasting vanwege het industrieterrein met 2 dB wordt verminderd door de aftrek vanwege de redelijke sommatie. Na het in rekening brengen van deze aftrek mag de geluidsbelasting op de zonegrens niet hoger zijn dan 50 dB(A). Rekening houdend met de aftrek mag de geluidsbelasting bij de woningen in de zone niet hoger zijn dan de in het voornoemde saneringsprogramma aangegeven MTG-waarden dan wel de hogere waarde die is opgenomen in het bestemmingsplan voor de herziening van de zone.

Geluidsbelasting vanwege de inrichting

In het akoestisch rapport dat deel uitmaakt van de vergunningaanvraag is de geluidsimmissie, zowel voor de dag-, avond- als nachtperiode, aangegeven ter plaatse van de door de zonebeheerder vastgestelde zonebewakingspunten. De inrichting veroorzaakt een geluidsbelasting van ten hoogste 31 dB(A) etmaalwaarde op de grens van de zone. De zonebeheerder heeft per brief, gedateerd 13 november 2009, kenmerk 2009030754/IHG, ontvangen door ons op 16 november 2009, verklaard dat de berekende geluidsimmissie, gecumuleerd met de geluidsimmissie van de overige op het industrieterrein gevestigde bedrijven, past binnen de beschikbare geluidsruimte voor het betreffende industrieterrein.

Maximaal geluidsniveau (L_{Amax})

Volgens de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening moet gestreefd worden naar het voorkomen van maximale geluidsniveaus die meer dan 10 dB boven het aanwezige langtijd-gemiddelde beoordelingsniveau uitkomen. De inrichting veroorzaakt op de zonegrens in de dag-, avond- en nachtperiode maximale geluidsniveaus van ten hoogste 34, 33 en 31 dB(A). Op de grens van de zone veroorzaken de gezamenlijke inrichtingen op het industrieterrein langtijd-gemiddelde beoordelingsniveaus van circa 50, 45 en 40 dB(A). De maximale geluidsniveaus liggen onder de aanwezige langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus, aan de streefwaarde wordt ruim voldaan.

Indirecte hinder

Het geluid van het verkeer van en naar de inrichting over de openbare weg is beoordeeld volgens de circulaire 'Geluidhinder veroorzaakt door het wegverkeer van en naar de inrichting; beoordeling in het kader van de vergunningverlening op basis van de Wet milieubeheer', d.d. 29 februari 1996. Het geluid van het verkeer van en naar een inrichting gelegen op een gezonde industrieterrein mag bij Wm-vergunningverlening niet worden getoetst aan de in de circulaire genoemde grenswaarden, omdat hierdoor het speciale regime en vergunningstelsel voor bedrijven op een gezonde industrieterrein worden doorkruist.

Conclusie

Ten aanzien van de geluidsbelasting, maximale geluidsniveaus en indirecte hinder is de situatie milieuhygiënisch aanvaardbaar.

Toelichting voorschriften

Wij hebben aan de vergunning voorschriften verbonden, waarin grenswaarden zijn gesteld op beoordelingspunten op de zonegrens. De langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus op deze punten zijn overeenkomstig de bij de aangevraagde activiteiten gewenste geluidsruimte. Op de beoordelingspunten laten wij voor de dag-, avond- en nachtperiode conform de aanvraag maximale geluidsniveaus die 10 dB boven het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau liggen. Wij eisen een opleveringscontrole omdat het geluidsrapport een prognose geeft van de geluids-emissie van de inrichting.

Trillingen

Gezien de aard van de activiteiten en de afstand tot de dichtstbijzijnde trillingsgevoelige bestemmingen is trillingshinder niet te verwachten. Een onderzoek naar trillingen achten wij daarom niet nodig. Ook achten wij het daarom niet nodig hierover voorschriften op te nemen.

4.8 GEUR

4.8.1 Geurbeleid

4.8.1.1 Rijksbeleid

De minister heeft na discussie in de Tweede Kamer in een brief gericht aan alle betrokken bevoegde organen (brief van 30 juni 1995) het stankbeleid samengevat. In genoemde brief stelt de minister dat de doelstelling van het stankbeleid zoals in 1989 geformuleerd in het Nationaal Milieubeleidsplan onveranderd blijft: in het jaar 2000 maximaal 12% gehinderden door stank in Nederland en voor het jaar 2010 geen ernstige hinder.

Als algemeen uitgangspunt wordt het voorkomen van (nieuwe) hinder gehanteerd. Daar is de volgende beleidslijn van afgeleid:

- als er geen hinder is, zijn maatregelen niet nodig;
- als er wel hinder is, worden maatregelen op basis van het ALARA-principe afgeleid;
- de mate van hinder kan onder andere worden bepaald via een belevingsonderzoek, hinder-enquête, klachtenregistratie enzovoorts; voor categorie 1-bedrijven komt het hinderniveau in de bedrijfstakstudie aan de orde;
- de mate van hinder die nog acceptabel is, wordt vastgesteld door het bevoegd bestuursorgaan.

In december 2005 is de Wm aangepast en is het begrip BBT geïntroduceerd en het begrip ALARA uit de Wm gehaald. Dat betekent dat bij het bestrijden van geurhinder de BBT moeten worden toegepast om een hoog beschermingsniveau te bereiken conform de Wm. Daarbij volgen wij de documenten die zijn opgenomen in het Besluit Regeling aanwijzing BBT-documenten. Overigens hanteren wij voor de bestrijding van geurhinder in het bijzonder de NeR, opgenomen in tabel 2 van de Regeling. In paragraaf 2.9.1 van de NeR is voor geurhinder het begrip hoog beschermingsniveau gelijkgesteld aan het acceptabel hinderniveau.

Als hulpmiddel bij het bepalen van het acceptabel hinderniveau geeft de NeR de hinder-systematiek (paragraaf 3.6). Met deze systematische aanpak worden gegevens verkregen over de geurbelasting in relatie tot de daarmee veroorzaakte hinder, die het mogelijk maken voor het bevoegd gezag om een geursituatie te kunnen beoordelen. Wanneer voor een bepaalde bedrijfstak een Bijzondere Regeling in de NeR is opgenomen, wordt deze volgens de hindersystematiek bij de beoordeling meegenomen. Bedrijven dienen zelf inzicht te geven in de geurbelasting die wordt veroorzaakt door hun activiteiten. Daarbij geven zij aan welke emissiebeperkende maatregelen mogelijk zijn en wat het effect daarvan is. De geurbelasting wordt gedefinieerd als de hoeveelheid geur in een leefomgeving gedurende een bepaalde tijd. De geurbelasting wordt uitgedrukt in odour units per kubieke meter als percentage van de tijd (ouE/m^3 als x-percentiel). De odour unit per m^3 is de Europese eenheid voor geurconcentratie. In het verleden, en thans nog in de zogenaamde bijzondere regelingen van de NeR (zie hierna) werden en worden in Nederland geurconcentraties uitgedrukt in geureenheden (ge) per m^3 , $1 \text{ ouE}/\text{m}^3$ is gelijk aan $2 \text{ ge}/\text{m}^3$. De relatie tussen de geurbelasting en het percentage geurgehinderden is niet voor alle geuren gelijk. De ondervonden hinder hangt af van uiteenlopende factoren. Hiervan zijn blootstellingsduur en blootstellingsfrequentie, intensiteit en hedonische waarde (aard van de geur) de belangrijkste.

Het bevoegd gezag dient daarom bij het vaststellen van het acceptabel hinderniveau inzicht te hebben in de specifieke geursituatie.

4.8.1.2 Geurgevoelige objecten en beschermingsniveau

Het bevoegd gezag stelt in een specifieke situatie vast welke objecten beschermd moeten worden tegen geurhinder. Dit betreft woningen en andere locaties waar mensen zich bevinden en waar blootstelling aan geur tot hinder kan leiden. Hoewel in principe alle geurgevoelige objecten beschermd horen te worden tegen geurhinder, kunnen wel verschillen in het niveau van beschermen worden gehanteerd. Voor bedrijfswoningen kan bijvoorbeeld een hogere geurbelasting gehanteerd worden dan voor aaneengesloten woonbebouwing. In dergelijke situaties is de afweging tussen de te verwachten vermindering van de hinder en de redelijkheid van het uitvoeren van maatregelen belangrijk.

4.8.1.3 Bijzondere Regelingen

Onderdeel van de uitwerking van het geurbeleid in de NeR zijn de zogenaamde 'bijzondere regelingen'. In deze regelingen zijn voor een aantal branches maatregelenpakketten vastgelegd, op basis van bedrijfstakstudies. Voor een aantal branches zijn in deze regelingen hinderniveaus vastgesteld. Voor de activiteiten van HVC-BEC is in de NeR geen bijzondere regeling opgenomen. Er zal dus een individuele aanpak gevolgd worden.

4.8.1.4 Provinciaal beleid

Beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006-2010

Het Beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006-2010 is door Provinciale Staten op 28 juni 2006 vastgesteld en op 15 september 2006 in werking getreden. Voor geur streeft de provincie naar een situatie waarbij er geen sprake is van 'ernstig gehinderden' en van zo weinig mogelijk 'gehinderten'. Het doel voor 2006-2010 is dat de geurhinder in de gehele provincie wordt gereduceerd tot maximaal 12% gehinderden en 2% ernstig gehinderden in 2010.

Provinciale inrichtingen: Wet milieubeheer

Voor de emissies van onder andere geur zijn de vergunningen van bestaande IPPC-installaties op 31 oktober 2007 aangepast in overeenstemming met de EU-richtlijn. In 2015 hebben alle geur-relevante bedrijven waarvoor de provincie bevoegd gezag is, geurmaatregelen in de vergunning opgenomen gekregen die voldoen aan BBT. Daarbij wordt ernaar gestreefd dat ernstige hinder wordt voorkomen.

De provincie actualiseert de nota Uitvoering stankbeleid (1995) en de Handreiking luchtkwaliteit en ruimtelijke ordening.

Effectgericht beleid

De Handreiking luchtkwaliteit en ruimtelijke ordening (module stank) zullen worden geactualiseerd met bijzondere aandacht voor de ontwikkelingen in het geurbeleid. Hierbij gelden voor geurhinder de volgende uitgangspunten:

Toetsing aan de handreiking: dit betekent in principe nieuwe hinder voorkomen; als in een ruimtelijk plan de mogelijkheid wordt overwogen binnen de geldende geurhindercontour te bouwen, zijn de kosten tot BBT voor lasten van het bedrijf en de bovenmatige kosten om geurhinder te voorkomen ten laste van het plan. Voor de besluitvorming moet eerst met het desbetreffende bedrijf overlegd worden over de te nemen maatregelen en de financiering van die maatregelen.

Uitvoering Stankbeleid, Plan van Aanpak (augustus 1995)

Het vergunningenbeleid van de provincie Zuid-Holland zoals opgenomen in de nota 'Uitvoering Stankbeleid, Plan van Aanpak' van augustus 1995, is een uitwerking van vorengenoemd rijksbeleid.

Handreiking luchtkwaliteit en ruimtelijke ordening, module stank

In de geïndustrialiseerde gebieden van Zuid-Holland speelt geurhinder een belangrijke rol in de milieubeleving van mensen. Door in een vroegtijdig stadium bij ruimtelijke planvorming met luchtkwaliteit rekening te houden, kunnen toekomstige knelpuntsituaties worden voorkomen. De Nota Planbeoordeling van de provincie Zuid-Holland neemt als uitgangspunt de landelijke en provinciale milieubeleidsdocumenten ten aanzien van stank. Als hinder door stank in een gebied is te verwachten, dient hieraan in het ruimtelijk plan aandacht te worden besteed. In aanvulling op de Nota Planbeoordeling hebben wij in februari 2002 de Handreiking luchtkwaliteit en ruimtelijke ordening, module stank, vastgesteld. Deze module is bedoeld als hulpmiddel bij ruimtelijke planvorming om te beoordelen in welke mate geurhinder van bestaande en nieuwe bedrijven te verwachten is.

Algemeen provinciaal beoordelingskader voor het hinderniveau geur

Hinder ten gevolge van continue bronnen

In de 'Handreiking luchtkwaliteit en ruimtelijke ordening, module stank' is beschreven op welke wijze bij ruimtelijke planvorming met het geuraspect omgegaan wordt. Er wordt een relatie gelegd met de wijze waarop in de vergunningverlening het aspect stank wordt betrokken. Daarbij wordt een beoordelingskader voor de dosis-effectrelatie van continue bronnen aangegeven. In de module is geen beoordelingscriterium voor discontinue bronnen opgenomen. De dosis-effectrelatie wordt in deze module beschreven aan de hand van de aard van de geur, ook wel hedonische waarde (H) genoemd. Aangegeven is dat onder een waarde van $H = -0,5$ enige hinder ten gevolge van continue bronnen te verwachten is. Het planologische aandachtsgebied waarbinnen hinder te verwachten is, wordt dan bepaald door de geurcontour behorende bij de waarde van $H = 0,5$ uitgedrukt als 98-percentiel. Deze dosis-effectrelatie wordt ook betrokken bij de beoordeling van een vergunningaanvraag.

Hinder ten gevolge van discontinue bronnen

Het door de provincie gehanteerde beoordelingskader voor discontinue bronnen is niet in een beleidsdocument vastgelegd. Voor geurbronnen wordt door de provincie Zuid-Holland voor het beoordelingskader gebruikgemaakt van de zogenaamde 'dubbele normering', 1 ge/m^3 (dan wel, indien bekend, een gemeten hedonische waarde van de emissie bij $H = -0,5$) als 98-percentiel voor continue bronnen en een 8 à 10 maal hogere geurbelasting uitgedrukt als 99,99-percentiel voor bronnen met een discontinue karakter (bronnen met een geurproductie van minder dan 40% van het jaar).

Deze dubbele normering wordt ontleend aan het document 'Toepassing stankconcentratienorm op discontinue en fluctuerende bronnen', nr. 82, publicatierreeks lucht, uit 1989. In hoofdlijnen wordt daarin aangegeven dat voor een gegeven basissituatie de 'eerste helft' van de dubbele normering (1 ge/m^3 als 98-percentiel) limiterend werkt op de toegestane bronsterkte indien de tijd dat de bron in een jaar emitteert ligt tussen de 40% en 100% (jaarfractie F is: 0,4 tot 1,0). Indien de bron minder dan 40% per jaar in werking is (jaarfractie F kleiner dan 0,4), werkt de 'tweede helft' van de dubbele normering (vanaf ongeveer 8 ge/m^3 als 99,99-percentiel) als limiet voor de toegestane bronsterkte. Bovengenoemde waarden in de eenheid ge/m^3 moeten door twee gedeeld worden om de waarden in de actuele Europese eenheid ouE/m^3 uit te drukken.

Wij merken op, dat recent het belang van een normering voor discontinue bronnen is aangegeven in het praktijkblad L40-P13 'Geur' juni 2009. Opgemerkt wordt dat "Bij discontinue en fluctuerende emissies zijn, naast de gebruikelijke 98-percentielwaarde, met name de hogere percentielwaarden (bijvoorbeeld 99,9- en 99,99-percentiel) van belang voor de beoordeling".

Geurgevoelige bestemmingen

In overeenstemming met de criteria van de NeR (2.9.2) stelt het bevoegd gezag in een specifieke situatie vast welke objecten beschermd moeten worden tegen geurhinder. Daarbij kunnen verschillen in het niveau van bescherming worden gehanteerd. Voor een bedrijfswoning kan bijvoorbeeld een hogere geurbelasting gehanteerd worden dan voor aaneengesloten woonbebouwing.

4.8.1.5 Informatie uit de aanvraag

Geurbelasting van de omgeving van de BEC

Bij deze aanvraag zijn voor geur aanvullende gegevens, d.d. 11 december 2009, kenmerk PK08023/B04, een MER-rapportage bijgevoegd, 'Milieu Effect Rapport bio-energiecentrale HVC afvalcentrale locatie Krabbegors, Dordrecht' d.d. 24 juli 2009. In bijlage 4 van de aanvraag is een geurrapportage opgenomen.

In de geurrapportage beschrijft HVC de verschillende geuremissies die vrijkomen bij de processen van de nieuw te bouwen BioEnergieCentrale. De BioEnergieCentrale zal continu in bedrijf zijn. Voor geur zijn de schoorsteen van de centrale en de hal waarin de biomassa wordt aangevoerd, relevante bronnen. De schoorsteen (80 m) is bijna volledig verantwoordelijk voor de emissie. Voor het bepalen van de emissie zijn kentallen gebruikt. Voor de schoorsteenemissie is het kentel bepaald aan de hand van een vergelijkbare situatie, te weten de schoorsteenemissie van de afvalverwerking bij Gevudo. Voor de aanvoer van biomassa is het emissiekentel voor het opzetten van hopen van groenafval (geen gft-afval) gebruikt. De effecten die de geuremissies kunnen veroorzaken in de omgeving van de nieuwe BioEnergieCentrale, zijn bepaald op basis van verspreidingsberekeningen.

In de rapportage is aangegeven dat op basis van metingen aan emissies bij vuilvervoers, groencompostering en afvaltransport, gebleken is dat de hedonische waarde representatief is voor de activiteiten in de opslaghal, van $H = -0,5$ varieert van 0,6 tot 0,9 ouE/m³. Voor continue bronnen hanteert HVC voor de beoordeling van de geurbelasting in de omgeving de laagste waarde voor het 98-percentiel. Voor de beoordeling van de discontinue bronnen hanteert HVC het provinciale beoordelingskader van 4 ouE/m³ als 99,99-percentiel. Aan de hand van een inventarisatie van de geurgevoelige objecten in de omgeving van de BEC is de immissie ter plaatse van deze geurgevoelige bestemmingen aangegeven. De bijdrage ter plaatse van de dichtstbijzijnde woonomgeving is berekend op 0,04 ouE/m³ als 98-percentiel en 0,11 ouE/m³ als 99,99-percentiel. De bedrijven rondom de centrale worden met 0,06 ouE/m³ als 98-percentiel en 0,37 ouE/m³ als 99,99-percentiel belast.

Over de verschillende scenario's die in de MER behandeld worden geeft HVC aan dat de geurbelasting ten gevolge van de verschillende scenario's gelijk is aan de geurbelasting ten gevolge van de aangevraagde activiteiten. Als reden geeft HVC dat de enige verandering in de afgassen bepaald wordt door de behandeling van de NO_x. Daardoor wordt de emissie van NO₂ en NO hoger en de emissie van NH₃ lager. Gegeven de geurdrempel van NO₂ en NO is aangetoond dat de afwijking van de aangevraagde situatie een verwaarloosbare invloed heeft op de geuremissie.

Op grond van het vorenstaande concludeert HVC dat er verwaarloosbare geurhinder zal zijn.

4.8.1.6 Geurmaatregelen in IPPC-documenten

In de aanvraag is aangegeven op welke wijze HVC invulling zal geven aan de in de, van toepassing zijnde BREF's beschreven geurmaatregelen. Op basis van deze nadere invulling concludeert HVC dat voldaan wordt aan de IPPC.

Op 11 december 2009, kenmerk PK08023/B04, is er aanvullende informatie ingediend over een geurmaatregel die in de Europese richtlijn BREF Afvalverbranding is aangegeven. Het betreft hier 'het beperken van de uitstoot van geur uit bulkopslagruimtes van afval door de afgezogen lucht als verbrandingslucht te gebruiken'. Omdat in de hoofdtekst van de aanvraag is aangegeven dat, om energetische rendement van de BEC te verhogen, de verbrandingslucht onttrokken gaat worden uit het ketelhuis, er is sprake van een voorgenomen initiatief dat mogelijk op gespannen voet staat met de geurmaatregel voor de opslaghal uit de BREF Afvalverbranding.

In de aanvullende informatie geeft HVC aan dat "de bijlagen lijken te suggereren dat de verbrandingslucht voor de BEC betrokken zal worden vanuit de ontvangsthal om zo geurhinder te voorkomen. Dit is echter niet zo bedoeld. Kijkend naar bijlage 16 had daar mogelijk beter kunnen staan dat geuremissie wordt beperkt door een gesloten opslag, waarbij vrachtauto's met brandstof half in de hal lossen, afgeschermd met flappen." Daarbij geeft HVC de volgende verschillen tussen een AVI en een BEC aan die van invloed zijn op de geuremissie en de inzet van BBT.

- De BREF WI gaat in basis uit van verbranding van huisvuil (AVI).
- De maatregel om af te zuigen is primair bedoeld om geurhinder bij een AVI te voorkomen. De geuremissie van hout is veel minder dan van huisvuil. Uit de geurrapportage is gebleken dat de geuremissie van de BEC verwaarloosbare geurhinder oplevert.
- Zelfs indien de geuremissiefactoren toenemen, zou nog voldaan worden aan het provinciale beoordelingskader met betrekking tot geurhinder (4 ouE/m^3 als 99,99-percentiel). Afzuigen van de ontvangsthal zal dus ook geen hinder beperken en niet eens merkbaar zijn.
- Een BEC heeft veel minder verbrandingslucht nodig dan een AVI, waardoor zelfs als de verbrandingslucht uit de ontvangsthal wordt betrokken, dit onvoldoende onderdruk (circa 0,2 m/s in plaats van minimaal 1 m/s) zal geven en deze maatregel in feite geen toegevoegde waarde heeft.
- Om een effectieve onderdruk in de ontvangsthal te bereiken zal meer lucht afgezogen moeten worden, via een (al dan niet) aparte schoorsteen en/of na filtering. Dit kost energie.
- Het rendement van de BEC gaat omlaag als er geen gebruik gemaakt kan worden van voorverwarmde verbrandingslucht uit het ketelhuis (circa 0,2% rendement).
- Afgezien nog van de kosten van aanleg van een afzuigingssysteem is deze tussenvorm niet realistisch omdat de ontvangsthal (om onder andere brandpreventieve redenen) niet naast het ketelhuis zal worden gebouwd.

Op grond van het vorenstaande heeft HVC gekozen de verbrandingslucht te betrekken uit het ketelhuis. Daarbij is HVC van mening dat de aangevraagde BEC ook wat betreft geurbestrijding voldoet aan BBT.

Daarnaast geeft HVC aan dat na ingebruikneming van de BEC, HVC onder representatieve bedrijfsomstandigheden, in overleg met de provincie, een geurmeting zal laten uitvoeren. Wanneer de uitkomst van deze geurmeting niet voldoet aan het provinciale beoordelingskader (in casu geurhinder voorkomen) zal HVC middels een door de provincie goed te keuren Plan van Aanpak aanvullende maatregelen voorstellen om alsnog te voldoen aan dit provinciale beoordelingskader. Het geurreducerende effect van deze maatregelen zal wederom middels een geurmeting bepaald worden.

4.8.1.7 Geur in de vigerende vergunning

De geur in de vigerende Wm-vergunning voor de locatie waar de BEC gebouwd zal gaan worden, heeft betrekking op het verzamelen, bewaren en be- en verwerken van afvalstoffen. Dit is een andere activiteit dan de activiteit van de aangevraagde BEC. In principe zullen de vergunde activiteiten vervallen zodra de Wm- en Wvo-vergunning vervallen. Om deze redenen zijn de in de vigerende vergunning opgenomen eisen ten aanzien van geur niet betrokken bij de beschrijving van de geprognosticeerde geuremissie van de BEC in de MER en aanvraag.

4.8.1.8 Beoordeling van de aangevraagde situatie

Geurhinder

Geurhinder ten gevolge van continue bronnen

Omdat het een nieuwe situatie betreft en er geen ervaringen bij vergelijkbare BEC's in de aanvraag aangegeven zijn, is gebruikgemaakt van literatuurgegevens van werkzaamheden die sterke gelijkenis hebben met de activiteiten bij de BEC, te weten vuilverbranding (voor de schoorsteenemissie), vuilvervoer, groencompostering en afvaltransport voor de activiteiten in de opslaghal. Het betreft hier voor de schoorsteen directe metingen en voor de opslaghal een indicatie. Uit deze literatuurgegevens blijkt onder andere dat de hedonische waarde voor de activiteiten in de opslaghal voor de $H = -0,5$ varieert van 0,6 tot 0,9 ouE/m³.

Gegeven de indicatieve wijze waarop de hedonische waarde voor de activiteiten in de opslaghal is bepaald, en de afwezigheid van een hedonische waarde voor de schoorsteenemissie (grootste bron), hanteren wij niet het toetsingskader voor $H = -0,5$ voor verwaarloosbare hinder, te weten 0,6 ouE/m³ als 98-percentiel, maar het toetsingskader van 0,5 ouE/m³ als 98-percentiel. Van dit toetsingskader is bekend dat onder deze waarde geurhinder niet te verwachten is.

Uit de berekeningen blijkt dat de geprognosticeerde geurbelasting op woningen maximaal 0,04 ouE/m³ als 98-percentiel is en op nabijgelegen bedrijven maximaal 0,06 ouE/m³ als 98-percentiel is. De geurbelasting is dus lager dan 0,5 ouE/m³ als 98-percentiel de waarde waarboven geurhinder te verwachten is.

Wij concluderen daarom dat geurhinder ten gevolge van continue emissies ter plaatse van geurvoelige bestemmingen niet te verwachten is.

Geurhinder ten gevolge van discontinue bronnen

Voor discontinue bronnen wordt niet afgeweken van het algemene beoordelingskader van 4 ouE/m³ als 99,99-percentiel.

Uit de berekeningen blijkt dat de geprognosticeerde geurbelasting op woningen maximaal 0,11 ouE/m³ als 99,99-percentiel is en op nabijgelegen bedrijven maximaal 0,37 ouE/m³ als 99,99-percentiel. De geurbelasting is dus lager dan 4 ouE/m³ als 99,99-percentiel de waarde waarboven geurhinder te verwachten is.

Wij concluderen daarom dat geurhinder ten gevolge van discontinue emissies ter plaatse van geurgevoelige bestemmingen niet te verwachten is.

4.8.1.9 Maatregelen in overeenstemming met de IPPC

Van de enige IPPC-maatregel die door HVC niet is aangevraagd, te weten het afzuigen van de ontvangsthal, heeft HVC aangetoond dat deze maatregel niet van invloed is op het voorkomen van geurhinder. De geurbelasting bij nabijgelegen bedrijven maar ook bij de dichtstbijzijnde woonbebouwing is namelijk ten gevolge van de aangevraagde situatie al zo laag dat geurhinder niet te verwachten is. Daarbij heeft HVC aangegeven dat mocht blijken dat niet voldaan wordt aan het provinciale beoordelingskader ($0,5 \text{ ouE/m}^3$ als 98-percentiel en 4 ouE/m^3 als 99,99-percentiel), er aanvullende maatregelen getroffen zullen worden teneinde te voldoen aan dit beoordelingskader.

Op grond van de door HVC aangegeven redenen zijn wij van mening dat de in de BREF WI opgenomen halafzuiging op geurtechnische gronden, niet uitgevoerd hoeft te worden.

4.8.1.10 Vaststellen van het acceptabel hinderniveau

Ten gevolge van de aangevraagde activiteiten wordt geen geurhinder verwacht. Het is daarom niet noodzakelijk om bij het vaststellen van het acceptabel hinderniveau aanvullende maatregelen te betrekken. Het in de Wm aangegeven hoog beschermingsniveau (voor geur gelijk aan het acceptabel hinderniveau) dat bereikt moet worden door de inzet van BBT, wordt met de in de aanvraag beschreven maatregelen en uitgangspunten bereikt. Deze maatregelen en uitgangspunten zijn daarom als BBT te beschouwen.

4.9 TOESTELLEN ONDER DRUK

In het verleden zijn er in Hinderwet en Wm-vergunningen voorschriften opgenomen met betrekking tot de keuring van drukapparatuur. Hier was een goede reden voor: Apparatuur die onder druk werkt, veroorzaakt risico's, zowel drukrisico's als risico's vanwege de gevaarlijke eigenschappen van de inhoud (milieurisico's). De Stoomwet en het Stoombesluit stelden eisen aan ontwerp, vervaardiging, ingebruikneming en onderhoud van een beperkt deel van deze apparatuur. Toezichthoudende instantie was de Dienst voor het Stoomwezen. Voor overige drukapparatuur die milieurisico's veroorzaken, werden aan ontwerp tot en met onderhoud in de Wm-vergunning eisen gesteld. De Dienst voor het Stoomwezen werd ook hier als toezichthoudende instantie aangewezen.

In 1997 is de Europese Richtlijn Drukapparatuur vastgesteld (Pressure Equipment Directive (PED)). Primair doel van de Richtlijn Drukapparatuur is het opheffen van belemmeringen voor het handelsverkeer binnen de Europese Gemeenschap. Deze richtlijn is van toepassing op het ontwerp, de fabricage en de overeenstemmingsbeoordeling van drukapparatuur waarvan de maximaal toelaatbare druk meer dan 0,5 bar bedraagt. Nederland heeft de richtlijn geïmplementeerd in het Warenwetbesluit Drukapparatuur (Wbda). Nederland is vervolgens verdergegaan en heeft in het Wbda ook eisen gesteld aan ingebruikneming en het gebruik (herkeuring en wijziging) van drukapparatuur. Bij het vaststellen van de grenzen die aangeven welke apparatuur in aanmerking komt voor ingebruikneming of herkeuring is ook rekening gehouden met de milieurisico's van de stof die in de apparatuur aanwezig is.

Voor drukapparatuur waarvan de maximaal toelaatbare druk meer dan 0,5 bar bedraagt is het derhalve niet meer noodzakelijk om voorschriften op te nemen in de Wm-vergunning. Drukapparatuur waarvan de maximaal toelaatbare druk kleiner is dan of gelijk is aan 0,5 bar valt niet onder het Wbda. Het Arbeidsomstandighedenbesluit stelt echter algemene voorschriften met betrekking tot keuringen aan arbeidsmiddelen, waaronder ook deze apparatuur kan vallen (artikel 7.4a Keuringen). Ook voor lagedrukapparatuur is het niet noodzakelijk om voorschriften op te nemen in de Wm-vergunning.

4.10 VERKEER

Het landelijk beleid ten aanzien van verkeer is gericht op de beperking van de uitstoot van stoffen, de verbetering van de bereikbaarheid van bedrijven en de beperking van ruimtebeslag.

Vervoersmanagement is vooral van belang bij bedrijven waar veel mensen werken, waar veel bezoekers komen of waar grote stromen goederen vervoerd worden. Het door de provincies gehanteerde relevantiecriteria is hierbij meer dan 500 werknemers en het niet aannemelijk zijn dat het bedrijf alle maatregelen getroffen heeft om de nadelige gevolgen voor het milieu ten gevolge van vervoer door medewerkers tegen te gaan.

In de vergunningaanvraag zijn de verwachte transportbewegingen weergegeven. Deze zijn gemiddeld genomen per etmaal:

- aanvoer biomassa 41 vrachtwagens;
- aanvoer hulpstoffen 1 vrachtwagen;
- afvoer reststoffen 5 vrachtwagens;
- personenvervoer 20 auto's.

Dit levert een totaal van gemiddeld per etmaal 67 voertuigen op.

Doordat er geen mogelijkheden zijn om de biomassa per schip aan te leveren doordat geen kade aangelegd mag worden aan de inrichting, is vervoer met vrachtwagens onontbeerlijk. Wel geeft de aanvrager aan dat indien mogelijk wel gebruikgemaakt wordt van een nabijgelegen kade. Echter, ook dan blijft vrachtwagenverkeer noodzakelijk om te voorzien in het transport tussen de kade en de inrichting. Doordat er geen andere mogelijkheden zijn om de af- en aanvoer te realiseren zien wij geen aanleiding voorschriften op te nemen met betrekking tot vervoersmanagement.

4.11 LIGGING INRICHTING

De inrichting bevindt zich op een industriegebied met het bestemmingsplan 'Uitbreidingsplan in hoofdzaak der gemeente Dordrecht'. Het bestemmingsplan is goedgekeurd in juni 1962 en heeft als bestemming industriële activiteiten. Momenteel is er een nieuw bestemmingsplan in voorbereiding wat het bestaande plan zal opvolgen.

Naast het bestemmingsplan is van belang dat de inrichting is gelegen op het gezoneerd industrie-terrein Dordt-West.

4.12 NATUURBESCHERMINGSWET

De Natuurbeschermingswet 1998 heeft betrekking op gebiedsbescherming. Het is op grond van artikel 19d, lid 1, van de Natuurbeschermingswet 1998 verboden zonder vergunning een project of andere handelingen te realiseren die, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen, de kwaliteit van natuurlijke habitats en habitats van soorten in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op soorten waarvoor het gebied is aangewezen.

Habitatrichtlijngebieden (gebieden die aangewezen zijn op grond van de Europese richtlijnen 79/409 (Vogelrichtlijn) en 92/43 (Habitatrichtlijn) gecombineerd aangewezen als Natura 2000-gebieden. Ook beschermde natuurmonumenten zijn aangewezen op grond van de Natuurbeschermingswet 1998.

De inrichting is op 5,7 km gelegen van Natura 2000-gebied 'De Biesbosch', op 6,4 km ligt Natura 2000-gebied 'Oudeland van Strijen' en op 8,2 km is het Natura 2000-gebied 'Boezems Kinderdijk' gelegen.

In verband met de depositiewaarden van de inrichting en de huidige overschrijdingen van de achtergrondconcentraties in de Natura 2000-gebieden en de gevoelige habitatgebieden wordt er een vergunning aangevraagd in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998.

5 ADVIEZEN EN ZIENSWIJZEN

Het MER heeft van 5 oktober 2009 tot 16 november 2009 ter inzage gelegen. Naar aanleiding van de terinzagelegging heeft de gemeente Dordrecht met een brief van 9 november 2009, kenmerk zaak nr. 217271, in deze periode een verzoek ingediend tot overleg om over de onderwerpen lucht en geur te discussiëren. Dit overleg heeft plaatsgevonden op 2 december 2009. Tijdens dit overleg zijn de volgende afspraken gemaakt:

1. De bevindingen van de heer [REDACTED] (PZH) over de verkenning met betrekking tot de luchtkwaliteit en de omliggende omgeving worden in een memo opgenomen en aan de gemeente Dordrecht en HVC verzonden.
2. HVC zal schriftelijk aanvullende informatie aan PZH (de heer [REDACTED]) verzenden waarin een nadere toelichting wordt gegeven van de worstcasebenadering voor het onderdeel geur.
3. HVC zal in de bovengenoemde brief ook de 1^e Tolstraat meenemen bij de geurbeoordeling.

Het ontwerpbesluit heeft van 4 januari 2010 tot en met 15 februari 2010 ter inzage gelegen. Naar aanleiding van de terinzagelegging hebben wij twee zienswijzen ontvangen. Op 9 februari 2010 hebben wij van Mobilisation, namens de Stichting Natuur en Milieu, een zienswijze ontvangen en op 15 februari 2010 heeft NV HVC ons een zienswijze doen toekomen. De zienswijze van NV HVC heeft betrekking op de gecoördineerde Wvo-vergunning. Deze zienswijze wordt hier dan ook buiten beschouwing gelaten omdat deze geen betrekking heeft op de Wm-vergunning als dusdanig. De zienswijze van Stichting Natuur & Milieu wordt hierna puntsgewijs behandeld.

1. DeNO_x met SCR of SNCR?

- A. Het voornemen om de installatie met DeNO_x uit te rusten vinden wij van groot belang. De keuze voor SNCR in plaats van SCR kunnen wij ondersteunen als SNCR in het proces belangrijke (milieu)voordelen biedt in vergelijking tot SCR, mits ook met SNCR goed aan de norm van 70 mg/NO_x/m³ bij 11% O₂ kan worden voldaan (deze emissie van 70 mg/m³, 35 g/GJth, is overigens aanzienlijk hoger dan moderne kolencentrales realiseren). Als gevolg van de keuze voor een wervelbed is de ingangconcentratie naar de SNCR voor NO_x 12 mg/m³ en zou het stof zo kleverig van karakter zijn dat een SCR nu en dan verstopt raakt. Wij zouden graag meer duidelijkheid krijgen over de oorzaken daarvan en over de mechanismen waardoor die kleverigheid van het stof in de stoffilters verderop in de reinigingstrein geen probleem vormt. De combinatie van bijzondere omstandigheden, een lage ingangconcentratie voor NO_x en kleverig stof, kan reden zijn voor een keuze SNCR.

Ad 1A

Met betrekking tot de emissie van NO_x is in de beschikking de norm van 70 mg/Nm³ opgenomen als maandgemiddelde en als jaargemiddelde. Voor de emissie van stof is een norm van 5 mg/Nm³ als daggemiddelde waarde opgenomen en een norm van 1 mg/Nm³ als jaargemiddelde waarde. Deze normen mogen niet worden overschreden. Indien blijkt dat er een overschrijding plaatsvindt van deze normen, zal er handhavend worden opgetreden. Wij gaan er overigens vanuit dat de vergunde normen haalbaar zijn.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat in een aanvraag om Wm-vergunning door de aanvrager wordt aangegeven welke zuiveringstechnieken hij wenst te hanteren. De aanvraag is leidend voor de Wm-vergunning. Bepalend voor de vraag of wij naar aanleiding van de aanvraag vergunning verlenen is of door het toepassen van de aangevraagde technieken aan de lucht-emissienormen wordt voldaan. Daarnaast geldt natuurlijk als voorwaarde dat de technieken dienen te voldoen aan BBT. Het staat een bedrijf echter vrij zelf te bepalen welke technieken hij wil gebruiken zolang het technieken betreft die voldoen aan beide voorwaarden. HVC voldoet aan beide criteria. Verder onderzoek met betrekking tot kleverig stof wordt door ons dan ook niet voorgeschreven.

- B. Een nadeel van SCR zou ook zijn dat na de SCR heropwarming van het rookgas nodig is, het geen nadelig is het oogpunt van kosten en klimaatemissies. Bij een nieuwe installatie is echter denkbaar dat de SCR geplaatst wordt op het juiste temperatuurniveau, voorafgaand aan een economischer voor de winning van de restwarmte, zodat geen warmte verloren gaat en (nagenoeg) geen heropwarming nodig is. Een goed energetisch rendement is dan dus mogelijk. Wij verzoeken u om deze mogelijkheid te onderzoeken.

Ad 1B

Bij de onderhavige inrichting wordt gebruikgemaakt van een SNCR en is de vorenstaande zienswijze dan ook niet van toepassing op de installatie zoals deze gebouwd gaat worden. Ook kan opgemerkt worden dat een SNCR positief is met betrekking tot het energieverbruik omdat eventuele extra opwarming van de gasstroom niet nodig is.

- C. U besteedt geen aandacht aan het gegeven dat de BEC als gevolg van de SNCR een substantiële hoeveelheid N₂O gaat uitstoten. Die treedt niet op bij toepassing van SCR. N₂O is een circa 300 maal zo sterk broeikasgas als CO₂. Ook de BREF vermeldt dat N₂O-vorming een punt van aandacht is bij SNCR. Aangezien de BEC als een project wordt beschouwd dat gunstig zou zijn voor het klimaat verzoeken wij u om dit in uw overwegingen te betrekken.

Ad 1C

Als eerste dient te worden opgemerkt dat voor de N₂O geen normeringen zijn opgesteld in de geldende wet- en regelgeving. In de BREF Waste Incineration is vermeld dat er geen emissienormen voor onder andere N₂O konden worden opgesteld door een gebrek aan informatie.

Verder wordt in de BREF Waste Incineration inderdaad genoemd dat bij het gebruik van de katalysator Ureum in een SNCR N₂O een aandachtspunt is. In BREF Waste Incineration wordt dan ook voorgesteld om in plaats van ureum ammonia te gebruiken om de uitstoot van N₂O te verminderen. Bij HVC wordt gebruikgemaakt van ammonia hiermee wordt op deze wijze al een preventiestrategie gevoerd gericht op de voorkoming van N₂O.

Ook wordt in de BREF Waste Incineration aangegeven dat proces-optimalisatie en een temperatuurvenster van tussen de 850 graden en 900 graden verdere veroorzaking van N₂O voorkomen wordt. Ingevolge het Besluit verbranden afvalstoffen moet de installatie bedreven worden op een temperatuur van minimaal 850 graden. Hiermee wordt bewerkstelligd dat voldaan zal worden aan het genoemde temperatuurvenster vanuit de BREF Waste Incineration.

Verder zal de N₂O-emissie jaarlijks via het EPTR-verslag (European Pollutant Release transfer register) gerapporteerd worden en op deze wijze blijven de N₂O-emissies inzichtelijk.

Vorenstaande punten in overweging genomen komen wij tot de conclusie dat HVC voldoet aan BBT en zal zorgen voor een minimale N₂O-emissie uitstoot.

- D. Wij verzoeken u hierbij om de toepassing van SNCR in plaats van SCR te heroverwegen dan wel HVC te verzoeken om na te gaan hoe N₂O-vorming kan worden teruggebracht dan wel kan worden voorkomen.

Ad 1D

De toepassing van een techniek kan niet worden voorgeschreven vanuit het kader van de Wm. HVC is vrij om te kiezen welke technieken zij wil gebruiken. De enige voorwaarden die gesteld kunnen worden - en wij ook gesteld hebben - zijn dat deze technieken voldoen aan BBT en dat door het toepassen van de technieken aan de luchtemissienormen voldaan wordt. Een verzoek zoals bedoeld kan dan ook niet in het kader van de beoordeling van een aanvraag om een milieuvergunning aan een bedrijf worden gedaan.

Indien toekomstige wetgeving normeringen voor N2O heeft, zal beoordeeld worden hoe HVC hier invulling aan kan geven. Er dient echter eerst meer informatie te worden verzameld over N2O en de daadwerkelijke effecten voordat er een normering opgesteld kan worden. Er wordt dan ook niet aan HVC verzocht verder onderzoek te plegen vanuit deze vergunning.

2. Dioxinen en Furanen

Afvalverbrandingsinstallaties kunnen onder bepaalde omstandigheden, zoals een minder goede uitbrand en afzetting van chloorhoudend vlieggas in kanalen bij een bepaald temperatuurniveau, een verhoogde PCDD/F (dioxinen/furanen) emissie geven. Inzet van die stromen bijgemengd in kolencentrales verlaagt de kans erop (onder meer door sulfonering van het vlieggas). Wij verwijzen naar artikelen van H. Hunsinger e.a. van het ForschungsZentrum Karlsruhe uit 2006, 2007 en 2009 onder andere in Organohalogen Compounds. Wij verzoeken u om de installatie zo uit te laten voeren dat een verhoogde PCDD/F-emissie wordt voorkomen.

Ad 2

In de beschikking is de volgende normering opgenomen voor dioxines en furanen 0,1 ng/Nm³ als daggemiddelde concentratie en 0,02 ng/Nm³ als jaargemiddelde concentratie. Door deze lage jaargemiddelde norm op te nemen wordt voorkomen dat er te veel dioxinen of furanen worden uitgestoten. HVC zal zijn installatie zodanig realiseren dat de vergunde normen niet worden overschreden. Wij zien dan ook geen aanleiding om aan te nemen dat de norm niet haalbaar zou zijn en een hogere emissie sluiten wij dan ook uit.

3. Emissie-eisen

Met de emissie-eisen in de ontwerpvergunning kunnen wij instemmen. Wij gaan ervan uit dat het bedrijf met zo ruim mogelijke marge aan die eisen zal voldoen.

Ad 3

Door de lage jaargemiddelde normen op te nemen in de vergunning zal HVC zijn best moeten doen om lagere daggemiddelde emissies te krijgen dan vergund. Hierdoor wordt een prestatieverplichting van HVC vereist om te kunnen voldoen aan de jaargemiddelde emissie-eisen.

4. Geen schone afvalstromen of biomassa inzetten

Als afvalhout in moderne kolencentrales wordt bijgestookt levert dit een elektrisch rendement op van 46%. Alleen als HVC erin slaagt restwarmte van de BEC af te zetten kan dit 46% of meer rendement opleveren. Onder andere omdat de BEC als een 'Klimaatproject' wordt beschouwd verzoeken wij u als acceptatievoorwaarde op te nemen dat de BEC Dordrecht alleen verontreinigd hout mag stoken, dus hout - en andere stromen - die niet in een kolencentrale kunnen of mogen worden bijgestookt.

Ad 4

Op basis van voorschrift 2.6 (Binnen de inrichting mogen geen andere afvalstoffen worden geaccepteerd, dan wel verwerkt, dan in bijlage 11 van de aanvraag aangegeven) zijn de te ontvangen en te verwerken afvalstoffen vastgelegd. Op basis van dit voorschrift mag HVC niet anders dan alleen deze afvalstoffen verbranden.

Daarnaast zal de BEC van HVC op termijn, bij 50% warmtelevering, een net zo hoog rendement (46,7%) behalen als een kolencentrale en indien er de maximale warmtecapaciteit geleverd kan worden zal het rendement dit percentage zelfs overschrijden. De installatie zal dan een rendement hebben van 58,1%. Om deze reden achten wij het niet reëel om verdere acceptatievoorwaarden te eisen.

6 BESLUIT

Gelet op vorenstaande overwegingen bestaat er voor ons geen aanleiding de gevraagde vergunning in het belang van de bescherming van het milieu te weigeren. Aan de vergunning zijn voorschriften verbonden die bescherming bieden tegen de nadelige gevolgen voor het milieu.

Gelet op het voorgaande en de wettelijke bepalingen van de Wet milieubeheer en de Algemene wet bestuursrecht hebben wij besloten:

- Aan HVC afvalcentrale een revisievergunning ex artikel 8.4 van de Wet milieubeheer te verlenen voor de realisering van een BioEnergieCentrale met een maximale thermische capaciteit van 80 MWth en een maximale verwerkingscapaciteit van 24,5 ton per uur.
- Voor de activiteiten die vallen onder categorie 28.4a, sub 1 en 6 (opslag van afval) uit het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer op basis van artikel 2.2 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit Wet milieubeheer en artikel 8.17, lid 2, van de Wet milieubeheer de vergunning voor een termijn van tien jaar te verlenen.
- De vergunning voor onbepaalde termijn te verlenen voor de activiteiten die vallen onder categorie 28.4e, sub 1 en 2 (verbranding) uit het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer.
- Op grond van artikel 8.18, lid 2, te bepalen dat deze vergunning vervalt indien de inrichting niet binnen vijf jaar nadat de vergunning onherroepelijk is geworden, is voltooid en in werking gebracht.
- Ingevolge het bepaalde in artikel 8.16, onder c, van de Wet milieubeheer bepalen wij dat de voorschriften 7, 8, 9 en 10 uit hoofdstuk 4 BODEM van de voorschriften nadat de vergunning haar gelding heeft verloren van kracht blijven, tot het moment dat aan de gestelde bepalingen is voldaan.
- De volgende onderdelen van de aanvraag deel uit te laten maken van deze vergunning, tenzij de voorschriften anders bepalen:
 - Bijlage 11 Overzicht geaccepteerde Euralcodes van de aanvraag
 - Bijlage 14 Concept acceptatie- en verwerkingsbeleid van de aanvraag
 - Bijlage 4 Geuronderzoek
 - Aanvullende brief van 11 december 2009, kenmerk PK08023/B04.

Beroep/in werking treden besluit

Tegen dit besluit kan op grond van artikel 20.1 van de Wet milieubeheer en artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht gedurende zes weken vanaf de dag na de dag waarop een exemplaar van de beschikking ter inzage is gelegd, beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Het beroep-schrift moet in tweevoud worden ingediend.

Indien tegen dit besluit beroep wordt ingesteld kan overeenkomstig het bepaalde in artikel 36 van de Wet op de Raad van State en artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening worden ingediend. Dit verzoek moet worden gericht aan de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

De vergunning treedt in werking na afloop van de beroepstermijn van zes weken. Indien gedurende de beroepstermijn een verzoek om een voorlopige voorziening is ingediend, treedt de vergunning niet in werking voordat op het verzoek is beslist.

Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland,
voor dezen,

hoofd bureau Industrie

Deze brief is digitaal vastgesteld, hierdoor staat er geen fysieke handtekening in de brief.

Afschrift aan:

- Burgemeester en Wethouders van Dordrecht
- Rijkswaterstaat, directie Zuid-Holland, afdeling ARE, Postbus 556, 3000 AN Rotterdam
- Regionale brandweer Zuid-Holland Zuid, Postbus 350, 3300 AJ Dordrecht
- Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, directie Stoffen, Afvalstoffen, Straling, Gevaarlijke Afvalstoffen, Postbus 30945, 2500 GX Den Haag
- VROM-Inspectie Regio Zuid-West, Postbus 29036, 3001 GA Rotterdam
- Commissie MER, Postbus 2345, 3500 GH Utrecht
- Burgemeester en Wethouders van Zwijndrecht
- Kuiper & Burger Advies en Ingenieursbureau, t.a.v.
Groeneweg 2d, 2718 AA Zoetermeer
- Stichting Natuur & Milieu, Postbus 1578, 3500 BN Utrecht
- MOB, Waldeck Pyrmontsingel 18, 6521 BC Nijmegen

VOORSCHRIFTEN

1 ALGEMEEN

1. De jaarlijkse verbrandingscapaciteit van de inrichting mag niet meer bedragen dan 215.000 ton per jaar.
2. De nominale verbrandingscapaciteit bedraagt maximaal 24,5 ton per uur bij een calorische waarde van 10 MJ/kg.
3. Het bevoegd gezag dient twee weken vooraf schriftelijk in kennis te worden gesteld van de datum waarop de installatie in proefbedrijf wordt gestart en wanneer de daadwerkelijke bedrijfsinwerkingstelling is.
4. De inrichting moet schoon worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren. Installaties of onderdelen van installaties welke buiten bedrijf zijn gesteld, moeten binnen twee maanden zijn verwijderd tenzij deze in een goede staat van onderhoud verkeren en geen risico's voor verontreiniging van het milieu oplevert.
5. De inrichting mag niet toegankelijk zijn voor onbevoegden. Binnen de openingstijden mogen anderen dan het personeel van de inrichting uitsluitend onder begeleiding in de inrichting aanwezig zijn. Voor onderhoudspersoneel van derde partijen geldt een toezichtsplicht.
6. Degene die de inrichting drijft is verplicht aan alle in de inrichting werkzame personen, inclusief binnen de inrichting werkzaam zijnde derden, een schriftelijke instructie te verstrekken. Het doel van de instructie is gedragingen hunnerzijds uit te sluiten die het gevolg zouden kunnen hebben dat de inrichting niet overeenkomstig de vergunning en haar voorschriften in werking is. Een zodanige instructie behoort aan een daartoe aangewezen ambtenaar op diens verzoek te worden getoond. Er moet toezicht worden gehouden op het naleven van deze instructie.
7. Onderhoudswerkzaamheden, waarvan redelijkerwijs moet worden aangenomen, dat deze buiten de inrichting nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken, dan wel dat hiervan in de omgeving meer nadelige gevolgen voor het milieu worden ondervonden dan uit de normale bedrijfsvoering voortvloeit moeten in een logboek worden opgenomen. Dit logboek moet op verzoek van het bevoegd gezag worden getoond.
8. Klachten van derden en de actie die door de vergunninghouder is ondernomen om de bron van de klachten te onderzoeken en eventueel weg te nemen, moeten worden geregistreerd.
9. Indien uit de inhoud van keurings- en inspectierapporten blijkt dat gevaar voor verontreiniging dreigt, moet direct het bevoegd gezag daarvan in kennis worden gesteld.

10. Binnen de inrichting dient een meet- en registratiesysteem aanwezig te zijn voor de in de vergunning opgenomen emissienormen en de in de voorschriften bepaalde keuringsregimes of richtlijnen. Dit systeem dient minimaal te bestaan uit:
 - de methode en de frequentie van de uitgevoerde metingen en keuringen;
 - de resultaten van de uitgevoerde metingen en keuringen;
 - de wijze van berekening van bepaalde emissievrachten;
 - de wijze waarop de kwaliteit van de metingen wordt geborgd.
11. De vergunninghouder moet alle geregistreerde gegevens ten minste vijf jaar bewaren. De gegevens dienen te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag te worden getoond.
12. De vergunninghouder is verplicht een of meerdere personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezicht op de naleving van hetgeen in deze vergunning is bepaald en met wie in spoedgevallen overleg kan worden gevoerd.
13. De vergunninghouder stelt binnen 14 dagen na het in werking treden van de vergunning het bevoegd gezag schriftelijk op de hoogte van de naam, het adres en het telefoonnummer van degene(n) die daarvoor is (zijn) aangewezen. Wanneer wijzigingen optreden in de gegevens van de bedoelde personen, moet dit vooraf onder vermelding van de wijzigingsdatum schriftelijk worden gemeld aan het bevoegd gezag.

2 AFVALSTOFFEN

1. Vergunninghouder is verplicht de volgende afvalstromen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden aan te bieden aan een erkende verwerker dan wel zelf af te voeren naar een erkende verwerker:
 - de verschillende categorieën gevaarlijke afvalstoffen, onderling en van andere afvalstoffen;
 - papier en karton;
 - elektrische en elektronische apparatuur;
 - reststof RGR;
 - vliegast;
 - bedast;
 - zouten;
 - grof hout;
 - steen/puin;
 - metalen.
2. Gebruikte poetsdoeken, absorptiematerialen en overige gevaarlijke afvalstoffen, die vrijkomen bij onderhoudswerkzaamheden en bij het verwijderen van gemorste oliën, dienen te worden bewaard in vloeistofdichte en afgesloten emballage die bestand is tegen inwerking van de betreffende afvalstoffen.

3. De verpakking van gevaarlijk afval moet zodanig zijn dat:
 - niets van de inhoud uit de verpakking kan ontsnappen;
 - het materiaal van de verpakking niet door gevaarlijke stoffen kan worden aangetast, dan wel met die gevaarlijke stoffen een reactie kan aangaan dan wel een verbinding kan vormen;
 - deze tegen normale behandeling bestand is;
 - deze is voorzien van een etiket, waarop de gevaarsaspecten van de gevaarlijke stof duidelijk tot uiting komen.
4. Afvalstoffen moeten zodanig gescheiden van elkaar worden opgeslagen dat de verschillende soorten afvalstoffen ten opzichte van elkaar geen reactiviteit kunnen veroorzaken.
5. De termijn van opslag van (gevaarlijke) afvalstoffen mag maximaal één jaar bedragen. In afwijking hiervan mag de termijn van opslag van afvalstoffen maximaal drie jaar bedragen indien de vergunninghouder ten genoegen van het bevoegd gezag aantoonst dat de opslag van afvalstoffen gevolgd wordt door nuttige toepassing van afvalstoffen.
6. Binnen de inrichtingen mogen geen andere stoffen worden geaccepteerd dan wel verwerkt dan in bijlage 11 van de aanvraag aangegeven.
7. De vergunninghouder dient te allen tijde te handelen conform het bij de aanvraag gevoegde A&V-beleid inclusief (voor zover van toepassing) de goedgekeurde aanvullingen.
8. Wijzigingen van de procedure voor acceptatie, be- en verwerking, registratie of controle moeten uiterlijk twee weken voordat de wijziging wordt doorgevoerd (ter bepaling van de procedure die in relatie tot de aard van de wijziging is vereist) schriftelijk aan het bevoegd gezag worden voorgelegd ter schriftelijke goedkeuring.

In het voornemen tot wijziging dient het volgende aangegeven te worden:

 - de reden tot wijziging;
 - de aard van de wijziging;
 - de gevolgen van de wijziging voor andere onderdelen van het A&V-beleid;
 - de datum waarop vergunninghouder de wijziging wil invoeren.
9. Indien bij de controle van aangevoerde afvalstoffen blijkt dat deze niet mogen worden geaccepteerd, dienen deze afvalstoffen door vergunninghouder te worden afgevoerd naar een erkende verwerker. Deze handelwijze dient in het acceptatiereglement van het A&V-beleid te zijn vastgelegd.
10. In de inrichting moet een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle aan- en afgevoerde (afval)stoffen het volgende is vermeld:
 - de datum van aan/afvoer;
 - de aan/afgevoerde hoeveelheid (kg);
 - de naam en adres van de locatie van herkomst;
 - de naam en adres van de ontdoener/verwerker;
 - de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;

- de Euralcode (indien van toepassing);
 - het afvalstroomnummer (indien van toepassing).
11. Van de reeds ingewogen afvalstoffen die op grond van een acceptatievoorschrift van deze vergunning niet mogen worden geaccepteerd dient een registratie bijgehouden te worden waarin staat vermeld:
- de datum van aanvoer;
 - de aangeboden hoeveelheid (kg);
 - de naam en adres van plaats van herkomst;
 - de reden waarom de afvalstoffen niet mogen worden geaccepteerd;
 - de Euralcode (indien van toepassing);
 - het afvalstroomnummer (indien van toepassing).
12. Er dient een sluitend verband te bestaan tussen de (afval)stoffenregistratie als bedoeld in dit hoofdstuk en de financiële administratie.

3 AFVALWATER

1. Bedrijfsafvalwater mag uitsluitend in een openbaar riool worden gebracht, als door de samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid ervan:
- de doelmatige werking van een openbaar riool of de bij een zodanig openbaar riool behorende apparatuur niet wordt belemmerd;
 - de verwerking van slib, verwijderd uit een openbaar riool niet wordt belemmerd.
2. Alle te lozen bedrijfsafvalwaterstromen op het openbaar riool moeten aan de volgende eisen voldoen:
- de temperatuur in enig steekmonster mag niet hoger zijn dan 30° C, bepaald volgens NEN 6414 (1988);
 - de zuurgraad in enig steekmonster, uitgedrukt in pH-eenheden, mag niet lager dan 6,5 en niet hoger dan 10 zijn in een etmaalmonster en steekmonster, bepaald volgens NEN 6411 (1981).
3. De volgende stoffen mogen niet worden geloosd:
- stoffen die brand- en explosiegevaar kunnen veroorzaken;
 - stoffen die stankoverlast buiten de inrichting kunnen veroorzaken;
 - stoffen die verstopping of beschadiging van een openbaar riool of van de daaraan verbonden installaties kunnen veroorzaken;
 - grove afvalstoffen en snel bezinkende afvalstoffen.
4. Niet verontreinigd hemelwater dient in de bodem te worden geïnfilteerd of op het oppervlaktewater te worden geloosd.

4 BODEM

1. De bodemrisico's moeten door het treffen van doelmatige maatregelen en voorzieningen voldoen aan bodemrisicocategorie A zoals gedefinieerd in de NRB uitgezonderd de bedrijfsriolering welke aan bodemrisicocategorie A* mag voldoen.
2. Een vloeistofdichte lekbak moet, indien het (licht) ontvlambare vloeistoffen betreft, de gehele inhoud van de totale hoeveelheid opgeslagen vloeistoffen kunnen bevatten. In de overige gevallen moet de bak een inhoud hebben van ten minste de grootste verpakkings-eenheid vermeerderd met 10% van de inhoud van de overige emballage.
3. Gemorste bodembedreigende vloeistoffen als oliën, vetten en chemicaliën moeten direct worden opgeruimd. Hiertoe moeten absorptiemateriaal en neutraliserende stoffen in voldoende mate en gebruiksgereed aanwezig zijn. Gebruikte absorptie- of neutralisatie-middelen moeten worden bewaard en afgevoerd als gevaarlijk afval.
4. Binnen de inrichting is het verboden vloeistoffen definitief of tijdelijk op of in de bodem te brengen.
5. De opzet tot uitvoering van het nulsituatiebodemonderzoek dient te worden overgelegd voor schriftelijke goedkeuring aan het bevoegd gezag. Voor dit bodemonderzoek mogen resultaten uit eerdere onderzoeken gebruikt worden en indien blijkt dat er voor bepaalde grondvlakken geen gegevens voorhanden zijn dan moeten deze locaties worden onderzocht en verwerkt in het rapport.
6. Twee maanden voordat de installatie in bedrijf wordt genomen dient een nulsituatie-bodemonderzoek te zijn uitgevoerd en overgelegd aan het bevoegd gezag.
7. Bij beëindiging van de inrichting dient ter vaststelling van de kwaliteit van de bodem een bodembelastingonderzoek naar de eindsituatie te worden uitgevoerd binnen drie maanden na beëindiging van de inrichting. Het onderzoek dient te worden uitgevoerd conform NEN 5740 en NVN 5725. Ter zake van de uitvoering van het bodemonderzoek kunnen - binnen drie maanden nadat de bodembelastingonderzoeksrapportage is overgelegd - nadere eisen worden gesteld door het bevoegd gezag; inhoudende dat meerdere monsternemingen of analyses moeten worden verricht, indien dit op grond van de overgelegde hypothese(n) en onderzoeksstrategie noodzakelijk blijkt. De resultaten van het onderzoek dienen uiterlijk drie maanden na het uitvoeren van het onderzoek aan het bevoegd gezag te zijn overgelegd.
8. Het eindonderzoek moet worden verricht op die locaties van de inrichting die bij het nulsituatieonderzoek relevant zijn gebleken en op alle overige locaties in de inrichting waar bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden.
 - Monsterneming moet binnen drie maanden na beëindiging van de activiteiten plaatsvinden. Monsterneming en analyse van de monsters dienen te zijn uitgevoerd conform NEN 5740.

- Ter plaatse van de tijdens het nulsituatieonderzoek en een eventueel (laatste) herhalingsonderzoek onderzochte locaties moet het eindsituatieonderzoek dezelfde opzet en intensiteit hebben als het nulsituatieonderzoek.
9. Indien de Wet bodembescherming niet van toepassing is op de wijze van saneren, dient sanering plaats te vinden conform door het bevoegd gezag te stellen nadere eisen.
 10. Indien uit het eindonderzoek, uit monitoring of anderszins blijkt dat de bodem (grond en/of grondwater) is verontreinigd kan het bevoegd gezag binnen drie maanden na ontvangst van de resultaten van het onderzoek, onderscheidenlijk het bij dit gezag op andere wijze bekend worden van de verontreiniging, verlangen dat de vastgestelde nulsituatie van de bodemkwaliteit dient te worden hersteld.

5 ENERGIE

1. Het jaarlijks energieverbruik moet worden geregistreerd. Er kan worden volstaan met het bewaren van de energienota's.
2. Jaarlijks moet onderhoud worden uitgevoerd aan de stook- en verwarmingsinstallatie die zorg draagt voor de centrale verwarming binnen de inrichting. Ten minste eenmaal per twee jaar moet, met het oog op een optimale verbranding in de installatie, een beoordeling worden uitgevoerd van de noodzakelijke afstelling en staat van onderhoud. Beoordeling, afstelling, onderhoud en reparaties moeten geschieden door een bedrijf dat is gecertificeerd volgens de certificatieregeling voor het uitvoeren van onderhoud en inspecties aan stookinstallaties, of over gelijkwaardige deskundigheid beschikt. Meetrapporten en verdere rapportage van het onderhoud moeten worden opgenomen in het logboek van de installatie.

6 GEVAARLIJKE STOFFEN & VEILIGHEID

1. De locatie van de ammoniatank dient te worden uitgevoerd in het ketelhuis. Een afwijking van de aangevraagde locatie is alleen mogelijk na schriftelijke goedkeuring van het bevoegd gezag.
2. De maximale opslagcapaciteit van gevaarlijke stoffen volgens de ADR mag de volgende waarden niet overschrijden:
 - 10,5 m³ aan gevaarlijke vloeistoffen in een tank (natronloog, zwavelzuur, zoutzuur);
 - 3.105 liter aan gassen opgeslagen in gascilinder;
 - 3.000 liter brandbaar aardolieproduct;
 - 20 m³ aan ammonia 25% in een tank.
3. Bij een opslagplaats voor gevaarlijke stoffen moet een duidelijk leesbare instructie zijn aangebracht over de te nemen maatregelen in het geval van calamiteiten.
 - Deze instructie moet de namen, telefoonnummers en faxnummers bevatten van instanties en personen waarmee in het geval van calamiteiten contact opgenomen moet worden.

4. Personen die toegang hebben tot een opslagplaats voor gevaarlijke stoffen moeten deskundig zijn met betrekking tot de aard en de gevaarsaspecten van de opgeslagen stoffen en de te nemen maatregelen bij onregelmatigheden.
5. De opslag van gevaarlijke stoffen en gasflessen dient aan de voorschriften uit de volgende hoofdstukken uit de PGS 15 te voldoen:
 - 3.1 Het opslaan van verpakte gevaarlijke stoffen.
 - 3.2 Bouwkundige eisen aan een opslagvoorziening.
 - 3.3 Kwaliteit vloeren.
 - 3.4 Kwaliteit stellingen.
 - 3.5 Bliksembeveiliging.
 - 3.6 Explosieveiligheid.
 - 3.7 Ventilatie.
 - 3.9 Productopvang.
 - 3.11 Verpakking en etikettering.
 - 3.12 Onverenigbare combinaties.
 - 3.13 Gebruik opslagvoorziening.
 - 3.14 Incidenten met gemorste gevaarlijke stoffen.
 - 3.16 Veiligheidsignalering, veiligheidsinformatiebladen, instructies.
 - 3.20 Toegankelijkheid voor onbevoegden.
 - 3.21 Toegangsdeuren en vluchtwegen.
 - 3.22 Noodverlichting en vluchtwegaanduiding.
 - 3.23 Verwarming.
 - 3.25 Persoonlijke beschermingsmiddelen.
 - 3.26 Bedrijfshulpverlening (BHV).
 - 3.27 Hygiëne, good housekeeping.
 - 6.2 Voorschriften voor de opslag van gasflessen.
6. De opslag van vloeibare aardolieproducten dient aan de voorschriften uit de volgende paragrafen en subparagrafen uit de PGS 30 te voldoen:
 - 4.1 Constructie-eisen voor tanks.
 - 4.2 Constructie-eisen voor leidingen en appendages.
 - 4.3 Installatievoorschriften.
 - 4.4 Gebruiksvoorschriften.
 - 4.5 Voorschriften ten aanzien van inspectie, keuring, onderhoud en reparatie.
 - 4.6 Aanvullende voorschriften voor de opslag in dubbelwandige tanks.
 - 4.8 Aanvullende voorschriften voor in pandige opslag.
 - 4.9 Aanvullende voorschriften voor tijdelijke niet-stationaire opslaginstallaties en afleverinstallaties.

7. Het lossen en laden van gevaarlijke stoffen in tanks moet zodanig plaatsvinden dat de risico's voor de omgeving aanvaardbaar blijven. Om dit te waarborgen moeten de volgende voorzieningen aanwezig zijn en gebruikt worden:
 - overvulbeveiliging;
 - noodstop;
 - wegrijbeveiliging;
 - aarding (ter voorkoming van statische oplading).
8. Daarnaast moeten de werkzaamheden die in het kader van het laden en lossen van gevaarlijke stoffen in tanks plaatsvinden in een procedure zijn vastgelegd, waarin ten minste de onderstaande aandachtspunten zijn verwerkt:
 - de eisen ten aanzien van het te beladen c.q. te lossen stof;
 - de eisen ter voorkoming van statische oplading;
 - het toezicht c.q. de verantwoordelijkheid tijdens de werkzaamheden;
 - het gebruik van veiligheidsvoorzieningen;
 - de afvoer en de verwerking van opgevangen gemorst product (aftap- en lekvloeistof);
 - de wijze waarop de verspreiding van luchtverontreinigende stoffen wordt beperkt;
 - de bescherming van de laad-/losplaats tegen aanrijdingen;
 - de getroffen voorzieningen tegen het onbedoeld verplaatsen van het voertuig.

Deze procedures moeten op de inrichting aanwezig zijn, moeten worden gehanteerd en moeten te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag kunnen worden getoond.
9. De risicovolle installaties moeten tegen corrosie en beschadigingen door oorzaken van buitenaf worden beschermd.

7 BRANDVEILIGHEID

1. Indien wordt afgeweken van het Gebruiksbesluit, wat betreft brandblusmiddelen, brandbestrijdings- en brandbeveiligingssystemen (inclusief het bedrijfsnoodplan) dient dit in schriftelijke overeenstemming te zijn met de regionale brandweer.
2. Alle brandblusmiddelen, hydranten, brandbestrijdings-, en brandbeveiligingssystemen moeten steeds:
 - voor onmiddellijk gebruik gereed zijn;
 - goed bereikbaar zijn;
 - als zodanig herkenbaar zijn;
 - goedgekeurd zijn door een daartoe erkende instantie.
3. Het terrein en het wegstelsel moeten zodanig zijn ingericht en de toegankelijkheid moet zodanig zijn bewaakt, dat elk deel van de inrichting te allen tijde vanuit ten minste twee richtingen is te bereiken.
4. Een leiding voor de aanvoer van bluswater moet tegen bevroren zijn beschermd.

8 LUCHT

- De emissies uit de rookgasreinigingsinstallatie mogen na de in bedrijfsstelling de onderstaande waarden in de onderstaande tabel niet overschrijden. Voor de emissies in de perioden van op- en afstoken en mogelijke storingen is het Bva geldend.

Component	Maximaal daggemiddelde waarde in mg/Nm ³ (11% O ₂)	Maximaal jaargemiddelde in mg/Nm ³ (11% O ₂)
Totaal stof	5	1
Zoutzuur	8	3
Waterstoffluoride	<1	0,2
Zwavel dioxide	40	10
Stikstofoxiden	180 en 70 mg/Nm ³ als maandgemiddelde	70
Kwik	0,02	0,005
Som cadmium en thallium	0,05 (Bemonsteringsperiode van ten minste 30 minuten en ten hoogste 8 uur)	0,01
Som metalen	0,5 (Bemonsteringsperiode van ten minste 30 minuten en ten hoogste 8 uur)	0,05
Koolstofmonoxide	30	20
Totaal organische componenten	10	1
Dioxines en furanen	0,1 ng/Nm ³ (Bemonsteringsperiode van ten minste 6 uur en ten hoogste 8 uur)	0,02 ng/Nm ³
Ammoniak	10	5

- Uitmondingen in de buitenlucht van afvoeren van ventilatiesystemen, luchtbehandelingsinstallaties of afzuigsystemen, ten aanzien waarvan in deze vergunning geen andere voorschriften zijn gesteld, moeten zodanig zijn gesitueerd dat een afdoende verspreiding van de dampen is gewaarborgd, zonder dat hinder buiten de inrichting wordt veroorzaakt.
- De controle-emissiemetingen en de bijbehorende frequentie dienen te worden uitgevoerd zoals vermeld in het Besluit verbranden afvalstoffen, met uitzondering voor waterstoffluoride die periodiek gemeten mag worden.
- Voor de component ammoniak dient een continue meting te worden uitgevoerd overeenkomstig de NeR.
- De verblijftijd, de minimumtemperatuur en het zuurstofgehalte van de rookgassen van de installatie moeten op passende wijze worden gecontroleerd:
 - binnen één maand nadat de verbrandingsinstallatie in werking is gesteld;
 - binnen zes maanden nadat de verbrandingsinstallatie in werking is gesteld onder de krachtens artikel 8, onder c, van het Bva onder de slechtst denkbare omstandigheden van de procesvoering;

- c. in een plan dienen de slechtst denkbare omstandigheden waarin de inrichting wil meten te worden verwoord; dit plan dient twee maanden voorafgaand aan de controle genoemd in lid b aan het bevoegd gezag voor schriftelijke goedkeuring overgelegd te worden.
6. De lucht/rookgassen afkomstig van het verbrandingsproces dienen te worden behandeld in een goed werkende rookgasreinigingsinstallatie.
7. Indien er gepland onderhoud wordt uitgevoerd aan een Rookgasreinigingsinstallatie mag dit onderhoud geen effect hebben op de werking van de Rookgasreinigingsinstallatie. Indien onderhoud mogelijke effecten heeft dient de verbranding te worden gestopt en dienen alle rookgassen behandeld te zijn voordat de Rookgasreinigingsinstallatie in onderhoud gaat. Van vorenstaande onderhoudswerkzaamheden dient het bevoegd gezag twee weken vooraf schriftelijk op de hoogte te zijn gesteld.
8. Voor de meetonzekerheidsbepaling van discontinue metingen dient de gehanteerde meetonzekerheid van de meetmethode te worden gehanteerd bij berekeningen.
9. Voor afzonderlijke metingen die moeten worden uitgevoerd, moeten door een daartoe geaccrediteerde meetinstantie gebeuren. Hiervoor geldt dat deze meetinstantie door middel van haar opgelegde kwaliteitssysteem moet aangeven in de rapportage wat het betrouwbaarheidsinterval van het meetresultaat is.
10. Voor de meetwaarden van continue metingen geldt een betrouwbaarheidsinterval van 95% conform voorschrift 2.9 van het Bva.
11. Het totaalstof na de filterende afscheiders van de opslagsilo's mag niet meer bedragen dan 5 mg/m^3 zoals gesteld in de NeR.
12. De stoffen binnen de inrichting welke vallen onder de stuifklassen S1 (sterk stuifgevoelig, niet bevochtigbaar) en S2 (sterk stuifgevoelig, wel bevochtigbaar) van de NeR dienen bij transport, op- en overslag dermate behandeld te worden dat ze niet visueel waarneembaar zijn.

9 GELUID

1. Het meten en berekenen van de geluidsniveaus en het beoordelen van de meetresultaten moeten plaatsvinden overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen Industrielawaai, uitgave 1999.
2. Binnen zes maanden na het in gebruik nemen van de inrichting moet door middel van een akoestisch onderzoek aan Gedeputeerde Staten worden aangetoond dat aan de geluidsvoorschriften 9.3 en 9.4 wordt voldaan. De resultaten van dit akoestisch onderzoek moeten binnen die termijn schriftelijk aan ons worden gerapporteerd.

3. Het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$ veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag op de onderstaande beoordelingspunten niet meer bedragen dan:

Id.	Beoordelingspunt	Beoordelingshoogte (in m), RTD-coördinaten	Langtijdgemiddelde beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) (in dB(A))		
			Dag	Avond	Nacht
			07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
Z-005	Zonepunt H.A. Lorentzstraat	5 103020, 425510	24	23	21
Z-023	Zonepunt Gorsdijk	5 101119, 423373	20	19	19

De ligging van de beoordelingspunten is aangegeven op figuur 5 in het geluidsrapport van M+P, kenmerk KBAI.09.04.1, revisie 1, gedateerd 8 juli 2009.

4. Het maximale geluidsniveau L_{Amax} veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag op de onderstaande beoordelingspunten niet meer bedragen dan:

Id.	Beoordelingspunt	Beoordelingshoogte (in m), RTD-coördinaten	Maximale geluidsniveau (L_{Amax}) (in dB(A))		
			Dag	Avond	Nacht
			07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
Z-005	Zonepunt H.A. Lorentzstraat	5 103020, 425510	34	33	31
Z-023	Zonepunt Gorsdijk	5 101119, 423373	30	29	29

De ligging van de beoordelingspunten is aangegeven op figuur 5 in het geluidsrapport van M+P, kenmerk KBAI.09.04.1, revisie 1, gedateerd 8 juli 2009.

10 GEUR

1. De immissie op de in bijlage 4 'De geurverspreiding van een bio-energiecentrale te Dordrecht. Onderzoek in het kader van een MER-studie', Buro Blauw B.V., rapport-nummer BL2009.4530.02 - versie 3, d.d. 21-7-2009, in tabel 4.1, aangegeven geur-gevoelige objecten als gevolg van de BEC van HVC, mag ten hoogste $0,5 \text{ ouE/m}^3$ als 98-percentiel (continue bron) en 4 ouE/m^3 als 99,99-percentiel bedragen (discontinue bron).

2. Een halfjaar nadat de BEC in gebruik is genomen, dient vergunninghouder een geuremissiemeetplan ter goedkeuring aan het bevoegd gezag te overhandigen. In dit meetplan dient ten minste aangegeven te worden op welke wijze en onder welke representatieve bedrijfsomstandigheden geurmetingen en -berekeningen uitgevoerd gaan worden teneinde aan te tonen dat voldaan wordt aan voorschrift 1.
3. Het in voorschrift 2 aangegeven geuremissiemeetplan dient binnen drie maanden nadat goedkeuring van het bevoegd gezag ontvangen is, te zijn uitgevoerd. De rapportage van de uitvoering van het meetplan dient binnen drie maanden nadat het meetplan is uitgevoerd aan het bevoegd gezag ter goedkeuring aangeboden te worden.
4. Indien uit de in voorschrift 3 aangegeven geurrapportage blijkt dat niet voldaan kan worden aan voorschrift 1, dient binnen drie maanden na goedkeuring van dit geurrapport, een Plan van Aanpak aan het bevoegd gezag ter goedkeuring aangeboden te worden. Uit dit Plan van Aanpak moet blijken op welke wijze voldaan kan worden aan voorschrift 1. Daarbij dienen de volgende onderwerpen in het Plan van Aanpak beschreven te worden:
 - a. de geurreducerende maatregel(en) die door vergunninghoudster genomen worden, met als doel te voldoen aan voorschrift 1;
 - b. het verwachte effect van de maatregel(en) op de in voorschrift 1 aangegeven geur-gevoelige objecten;
 - c. de fasering van de realisatie van de maatregel(en);
 - d. indien de kosten van de beschreven maatregel(en) van invloed zijn op de keuze van de maatregel(en), de kosteneffectiviteit van de beschreven maatregel(en) bepaald in overeenstemming met hoofdstuk 4.13 van de NeR of door middel van een andere, door het bevoegd gezag goedgekeurde methode;
 - e. de wijze waarop gecontroleerd gaat worden of voldaan wordt aan voorschrift 1.
5. Mocht blijken dat de in het Plan van Aanpak voorgestelde maatregel(en) niet voldoet/voldoen aan voorschrift 1, dan dient vergunninghouder in overleg met het bevoegd gezag nader onderzoek uit te voeren.

11 PROEFNEMINGEN

1. De vergunninghouder mag, na goedkeuring van een aan het bevoegd gezag over te leggen proefbeschrijving, proefnemingen verrichten.
2. Uiterlijk twee maanden voor de voorgenomen aanvangsdatum van een proefneming, moet een proefbeschrijving aan het bevoegd gezag ter goedkeuring zijn voorgelegd. De proefbeschrijving moet, naast een omschrijving van de proefneming, ten minste het volgende bevatten:
 - a. de doelstelling van de proefneming;
 - b. de periode, de capaciteit en de locatie van de proefneming;
 - c. de verwachte milieueffecten van de proefneming en een overzicht van de maatregelen en voorzieningen ter voorkoming c.q. beperking van die effecten;

- d. op welke wijze de door de proefneming veroorzaakte milieueffecten gemeten en geregistreerd gaan worden;
 - e. de ontstane producten, rest- en afvalstoffen en hun milieurelevante eigenschappen en/of de beproevingsresultaten van de nieuwe/veranderende werkwijze.
- 3. Binnen vier weken na indiening van de proefbeschrijving als bedoeld onder voorschrift 11.2 neemt het bevoegd gezag een besluit inzake de goedkeuring van de door vergunninghouder voorgenomen proef.
 - 4. De proefneming moet overeenkomstig de goedgekeurde proefbeschrijving worden uitgevoerd.
 - 5. De goedkeuring kan ingetrokken worden indien de in deze vergunning vastgelegde normen naar het oordeel van het bevoegd gezag op ontoelaatbare wijze worden overschreden.
 - 6. Een rapport betreffende de resultaten van de proefneming moet twee maanden na beëindiging van de proefneming schriftelijk bij het bevoegd gezag zijn ingediend. Het rapport moet ten minste het volgende bevatten:
 - a. een evaluatie van de doelstelling van de proefneming;
 - b. de milieueffecten van de proefneming.
 - 7. Het bevoegd gezag kan aan het rapport binnen vier weken na indiening ervan nadere eisen stellen, waaraan de vergunninghouder vervolgens moet voldoen.

BIJLAGE: BEGRIPPEN

1. **** VOOR ZOVER EEN DIN-, NEN-, NEN-EN-, OF NEN-ISO-NORM, ...:**
Voor zover in een voorschrift verwezen wordt naar een DIN-, DIN-ISO, NEN-, NEN-EN-, NEN-ISO-, NVN-norm, AI-blad, BRL, CPR, PGS of NPR, wordt de uitgave bedoeld die voor de datum waarop de vergunning is verleend het laatst is uitgegeven met tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen. Indien er sprake is van reeds bestaande constructies, toestellen, werktuigen en installaties is -de norm, BRL, CPR, PGS, NPR of het AI-blad van toepassing die bij de aanleg of installatie van die constructies, toestellen, werktuigen en installaties is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.
2. Alle onderstaande verklaringen en definities zijn van toepassing op de in de voorschriften gebruikte benamingen en termen, aangevuld met, dan wel in afwijking van de in NEN 5880 (Afval en afvalverwijdering, Algemene termen en definities) en de NEN 5884 (Afval en afvalverwerking, termen en definities voor bouw- en sloopafval) gegeven verklaringen en definities.
3. PGS-richtlijnen zijn digitaal verkrijgbaar via www.publicatiereeksgevaarlijkestoffen.nl.
4. DIN, DIN-ISO, NEN, NEN-EN, NEN-ISO, NVN-normen en NPR-richtlijnen bij:
Nederlands Normalisatie-instituut (NEN), Afdeling Verkoop
Postbus 5059
2600 GB Delft
telefoonnummer 015 - 269 03 91
telefaxnummer 015 - 269 02 71
www.nen.nl.
5. BRL-richtlijnen bij:
KIWA Certificatie en Keuringen
Postbus 70
2280 AB Rijswijk
telefoonnummer 070 - 414 44 00
telefaxnummer 070 - 414 44 20.
6. InfoMil is het informatiecentrum in Nederland over milieu wet- en regelgeving.
www.infomil.nl
7. **AFVALWATER:**
Alle water waarvan de houder zich, met het oog op de verwijdering daarvan, ontdoet, voornemens is zich te ontdoen, of moet ontdoen.

8. **BEDRIJFSRIOLERING:**
Voorziening voor de afvoer van bedrijfsafvalwater vanuit de inrichting naar een openbare riolering of een andere voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater.
9. **BODEMBESCHERMENDE MAATREGEL:**
Handeling in de vorm van controle of onderhoud van een voorziening of proces, om de kans op emissies of immissies te reduceren.
10. **BODEMBESCHERMENDE VOORZIENING:**
Een vloeistofkerende voorziening, een vloeistofdichte vloer of verharding of een andere doelmatige fysieke voorziening, ter voorkoming van immissies in de bodem.
11. **BODEMINCIDENT:**
Een incident waarvan op voorhand een redelijk vermoeden bestaat dat vrijgekomen stoffen de bodem zullen belasten, dan wel een incident waarna middels lekdetectie of anderszins is vastgesteld dat bodembelasting is opgetreden.
12. **BODEMRISICO(CATEGORIE):**
Typering van de kans op (en omvang van) een bodembelasting door een specifieke bedrijfsmatige activiteit.
13. **BODEMRISICOCATEGORIE A:**
Verwaarloosbaar bodemrisico.
14. **BODEMRISICODOCUMENT:**
Document dat inzicht geeft in het risico van bodemverontreiniging. Hiertoe wordt per bodembedreigende activiteit de (eind)emissiescore en de bijbehorende bodemrisicocategorie, conform de bodemrisicochecklist uit de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten, bepaald.
15. **CUR/PBV:**
Stichting Civieltechnisch Centrum Uitvoering Research en Regelgeving/Projectbureau Plan Bodembeschermende Voorzieningen.
16. **CUR/PBV-AANBEVELING 44:**
Beoordelingscriteria van vloeistofdichte voorzieningen.
17. **CUR/PBV-AANBEVELING 65:**
Ontwerp en aanleg van bodembeschermende voorzieningen.
18. **EMBALLAGE:**
Verpakkingsmateriaal, zoals glazen en kunststofflessen, blikken en kunststofcans, metalen en kunststofvaten of fiberdrums, papieren en kunststofzakken, houten kisten, big-bags en intermediate bulkcontainers (IBC's).

19. ENERGIEKOSTEN:

Alle kosten zoals vermeld op de eindafrekening van het energiebedrijf die samenhangen met het verkrijgen van aardgas, elektriciteit, warmte (uit een distributienet) en andere brandstoffen (stookolie, gasolie en diesel) voor de gebouwen, faciliteiten en processen in de inrichting, maar exclusief de kosten gemaakt voor brandstoffen voor motorvoertuigen.

Voor aardgas moet met name worden meegenomen basisprijs, brandstofheffing, calorische toeslag, energieheffing (regulerende energiebelasting), vastrecht en BTW.

Voor elektriciteit moet met name worden meegenomen de kosten voor normaaluren en laagtariefuren (is afhankelijk van kWh-verbruik), kW-tarief continu en piekuren (is afhankelijk van het opgestelde vermogen), brandstofkosten, transformatorverliezen, energieheffing, vastrecht en BTW.

20. GEVAARLIJKE STOFFEN:

Indien sprake is van een opslag volgens CPR 15-1, 15-2 of 15-3:

Stof of preparaat dat bij of krachtens het Besluit verpakking en aanduiding milieu-gevaarlijke stoffen en preparaten is ingedeeld in een categorie als bedoeld in artikel 9.2.3.1, tweede lid, van de Wet milieubeheer.

21. Indien sprake is van een opslag volgens PGS 15:

Gevaarlijke stof als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Wet vervoer gevaarlijke stoffen.

22. NEN:

Een door het Nederlands Normalisatie-instituut (NEN) uitgegeven norm.

23. NEN 2535:

Brandveiligheid van gebouwen - Brandmeldinstallaties - Systeem- en kwaliteitseisen en projecteringsrichtlijnen.

24. NEN 5740:

Bodem - Landbodern - Strategie voor het uitvoeren van verkennend bodemonderzoek - Onderzoek naar de milieuhygiënische kwaliteit van bodem en grond.

25. NEN-EN:

Een door het Comité Européen de Normalisation (CEN) opgestelde norm die door het Nederlands Normalisatie-instituut (NEN) als Nederlandse norm is aanvaard.

26. NER:

Nederlandse emissierichtlijn Lucht.

27. NRB:

Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten, Informatiecentrum Milieuvergunningen (InfoMil).

28. NULSITUATIE:

De kwaliteit van de grond en het grondwater ter plaatse van de inrichting op het moment dat de bedrijfsactiviteiten zijn gestart.

29. PBV-VERKLARING VLOEISTOFDICHTE VOORZIENINGEN:

Verklaring op basis van het KIWA/PBV-document 99-02 Model Verklaring vloeistofdichte voorziening.

30. PGS:

Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen, onder verantwoordelijkheid van vier departementen uitgebrachte richtlijnen voor opslag en handeling van gevaarlijke stoffen (voorheen CPR-richtlijn). De adviesraad gevaarlijke stoffen heeft voor het tot stand komen van deze richtlijnen een adviserende taak. PGS richtlijnen zijn te downloaden via www.publicatiereeksgevaarlijkestoffen.nl.

31. POTENTIEEL BODEMBEDREIGENDE ACTIVITEIT:

Elke activiteit die een risico van verontreiniging van de bodem met zich meebrengt, als gevolg van de aard van die activiteit en als gevolg van de fysische en chemische eigenschappen van de stoffen waarmee de activiteit wordt uitgevoerd. Bij het vaststellen of een activiteit potentieel bodembedreigend is worden eventuele maatregelen en voorzieningen die zijn getroffen om het risico van die activiteit uit te sluiten buiten beschouwing gelaten.

32. RISICO:

De mate van ongewenste gevolgen van een activiteit in relatie met de kans dat deze zich voordoen.

33. VLOEISTOFDICHTE VLOER OF VOORZIENING:

Een vloer of voorziening geïnspecteerd en goedgekeurd overeenkomstig CUR/PBV-Aabeveling 44.

34. VLOEISTOFDICHTE VOORZIENING:

Effectgerichte voorziening die waarborgt dat - onder voorwaarde van doelmatig onderhoud en adequate inspectie en/of bewaking - geen vloeistof aan de niet met vloeistof belaste zijde van die voorziening kan komen.

35. VLOEISTOFKERENDE VOORZIENING:

Een voorziening die in staat is vrijgekomen stoffen zo lang te keren dat deze kunnen worden opgeruimd voordat indringing in de bodem plaats kan vinden.